Anul XII.—No. 25 EXEMPLARUL 15 BANI IN TÓTĂ ŢARA Luni, 20 Iunie (1 Iulie) 1894.

Universul Literar

Banda lui Mărunţelu.—Omorul de la Hanu-Doctorului.—[Vezĭ explicaţia]

Calendar pe 1894

Ortodox

Duminecă, 19 Iunie. — Sf. Apostol Iuda, fr. Dom.

Catolic

Duminecă, 1 Iulie. — Teobald.
Soarele rĕsare la 4.20; apune la 7.42.

SĔPTĂMÂNA

Azĭ se face la Paris înmormêntarea luĭ Sadi Carnot, fostul preşedinte al Republiceĭ franceze, care a căzut victima unuĭ atentat la Lyon. Impresia produsă de crima luĭ Caserio a fost cu atât maĭ mare, cu cât Carnot, în vremea de aproape şapte anĭ, cât a fost şef al statuluĭ francez, a ştiut să fie drept cu toate partidele şi să-şĭ câştige, personal, dacă nu ca bărbat politic, simpatiile tuturor.

Prin faptul că asasinul e un italian, în primul moment de emoţiune, s'aŭ făcut câte-va manifestaţiĭ ostile la maĭ multe prăvălii ţinute de italienĭ; dar ele aŭ fost provocate în mare parte de oamenĭ fără de căpătâiŭ, carĭ voiaŭ să agraveze şi maĭ mult situaţia creată de acest asasinat oribil.

Indignarea, se poate zice, a fost generală şi la suveraniĭ străinĭ şi chiar la duşmaniĭ politicĭ aĭ Franţeĭ.

Faţă cu Italia, nenorocirea aceasta a făcut să se producă simpatiĭ, iar nu duşmănie—cum voiaŭ anarchiştiĭ,—aşa de sincer şi de măreţ a fost doliul pe care sora Franţeĭ l'a luat faţă cu crima de la Lyon.

E interesant de citit actul de deces, dresat la prefectura din Lyon, unde era mortul, de către ofiţerul de stare civilă:

Primăria din Lyon
Arondismentul 3
Act de deces

Estras din registrul stăriĭ civile din arondismentul 3 al oraşuluĭ Lyon Anul 1894

«La 25 Iunie 1894, la două ore noaptea, în faţa noastră, ajutor al primaruluĭ din Lyon, ofiţer al stăriĭ civile, delegat la arondismentul 3, s'aŭ înfăţişat d-niĭ Carnot (Sadi), locotenent la regimentul 27 de infanterie la Dijon (Côte d'Or) în vêrstă de 29 anĭ, şi Rivaud (Georges Hilaire), comandor al legiuneĭ de onoare, prefect al Rhonuluĭ, de 50 de anĭ, carĭ aŭ declarat că, Carnot (Marie-François-Sadi), inginer de podurĭ şi şosele, mare maestru al ordinuluĭ naţional al Legiuniĭ de onoare, preşedintele Republiceĭ franceze, domiciliat la Paris, în palatul Elysée, născut la Limoges (Haute-Vienne), la 11 August 1837, fiŭ al rĕposatuluĭ Lazare-Hippolite şi al Graţieĭ-Clara Dupont, soţ al Marieĭ-Cecilia-Paulina Dupont White, a murit la Lyon, în palatul prefecturiĭ, în astă-dimineaţă, la 12.40.

«Decesul fiind constatat, declaranţiĭ aŭ semnat împreună cu noĭ, după citire.»

Ziua de azĭ, a înmormêntăreĭ, promite să fie foarte agitată. Mĕsurĭ marĭ de siguranţă s'aŭ luat.

Miercurĭ, congresul întrunit la Versailles, a ales preşedinte al Republiceĭ în locul luĭ Carnot, pe d. Casimir Périer.

Noul preşedinte, ca şi Carnot, face parte dintr'o familie de bărbaţĭ de stat. Fiŭ şi nepot de ministru, ceia ce'l deosibeşte de victima de la Lyon e faptul că, pe când familia Carnot a fost compusă din muncitorĭ, din ingineri şi savanţĭ, familia Casimir Périer a avut o activitate maĭ mult financiară. Bunul nouluĭ preşedinte, în adevĕr, a fost bancher şi fericitul sĕŭ nepot e un om foarte bogat, acţionar la maĭ multe întreprinderĭ industriale.

Faptul acesta şi pretinsul reacţionarism al luĭ Périer i-aŭ făcut chiar de la alegere mulţĭ duşmanĭ; extrema stângă, radicaliĭ, socialiştiĭ vĕd în noul şef de stat pe un duşman al lor.

In orĭ-ce caz, Périer e bine ales ca să maĭ puie capăt crimelor, pe care le comit porecliţiĭ anarchiştĭ.

Şi în Rusia, anarchiştiĭ, porecliţĭ acolo «nihiliştĭ» fac felurite isprăvĭ. Ţarul e necontenit ameninţat cu moarte, prin mijloace foarte originale.

Aşa, într'o zi, Ţarul intrând în odaea luĭ de scris, a găsit pe masă sub maĭ multe hârtiĭ o scrisoare lungă, o sentinţă de moarte în contra «Ţaruluĭ tuturor ruşilor».

In patalamaua aceea se spunea:

Sentinţa de moarte se va executa peste 24 de ceasurĭ cu ştreangul.

Hârtia purta o stampilă cu următoarea inscripţie:

Societatea pentru liberarea tuturor ruşilor.

Nu s'a putut dovedi cine a pus scrisoarea aceia pe masă.

Peste câte-va zile, Ţarul a găsit în odaea sa de dormit o căpăţînă de mort. Pe osul frontal al căpăţineĭ era scris cu litere marĭ roşiĭ:

Alexandru! (numele Ţaruluĭ).

Generalul Cervin, supraveghetorul palatuluĭ, şi-a început greaua luĭ slujbă cu aceia, că a concediat aproape pe toţĭ servitoriĭ palatelor imperiale de la Petersburg, Peterhof, Livadia, etc., şi i-a înlocuit cu foştĭ militarĭ, carĭ aŭ fost organizaţĭ militărește.

Dar, oare mĕsurile aceste vor fi în stare să înlăture un atentat?

Cu dinamita şi cu îndrăzneala lor, anarchiştiĭ sunt aproape de neînvins.

In ţară la noĭ, maĭ în toate părţile secetă; în ţara de sus pe une locurĭ e prea multă ploaie.

In ce priveşte politica, vacanţă pe toată linia. Ministriĭ, parte sunt duşĭ pe la băĭ, ceĭ-l'alţĭ fac numaĭ câte o scurtă apariţie prin Bucureştĭ, iar ziarele, în lipsă de subiecte de articole, se ocupă de osebite chestiĭ «internaţionale» şi «economice», care le formează întreg repertoriul de vară.

Câte-va zile a fost cald de tot în Bucureştĭ.— Vara promite a fi foarte ciudată, alternând de la frig la căldurĭ excesive.

Sunt vrednice de înregistrat fapte ca următorul, petrecut la judecătoria ocoluluĭ 6 din Bucureştĭ.

Un domn, N. Vrabiescu, cine ştie din ce cauză, trăsese o palmă uneĭ doamne Munteanu din Giurgiŭ.

Aceasta reclamă la judecată care osîndeşte pe d. Vrăbiescu la o lună închisoare şi despăgubirĭ civile.

In opoziţie, judecătorul caută să împace părţile.

D-na Munteanu zice că n'ar avea nicĭ o altă pretenţie, de cât să întoarcă palma pe care a primit'o.

Atuncĭ, un fapt neaşteptat se produce: d. Vrăbiescu, în loc ca să primească tocmeala, maĭ dă o palmă d-neĭ Munteanu, ca să fie cu soţ.

Doamna, fireşte, leşină; domnul e osîndit la 6 lunĭ de închisoare şi despăgubirĭ civile.

Cu sistemul ăsta, gustul de a pălmui damele poate să devie scump la plată.

Amintiri din tinereţe

Peţitorcasa

Mĕ săturasem de ştrengăriĭ şi vream să mĕ 'nsor, pentru că şi eŭ eram om ca toţĭ oamenii!...

Dar, maĭ întâiŭ de toate, trebue să ştiţĭ, că am avut o tinereţe foarte zvînturată... O!... da, foarte zvînturată!...

Nicĭ casă, nicĭ masă, nopţĭ albe şi zile pierdute, chefurĭ şi petrecerĭ, cu saŭ fără lăutarĭ, uite-aşa am dus'o anĭ de zile...

Şi mĕ luase aghiuţă şi mĕ duceam şi pe copcă dacă nu cătam să puĭ capĕt uneĭ asemenea vieţĭ ticăloase...

Şi d'aia m'am hotărît să mĕ însor...

Lezne de zis, dar greŭ de făcut... Cu atât maĭ greŭ, cu cât aveam gusturĭ prea fistichiĭ în privinţa viitoareĭ mele neveste...

Vream ca odorul meŭ să întrunească toate calităţile uneĭ viitoare mame de familie...

Şi iacă ce vream:

Să fie frumoasă, să nu rîză prieteniĭ de mine, una la mână; să fie tinĕră, două la mână; să fie instruită şi educată, treĭ la mână; să n'aibă nicĭ un cusur, patru la mână; şi, să aibă zestrea cât se poate de grasă, cincĭ la mână, şi atât tot...

Aşa e că n'aveam gusturĭ proaste şi eraŭ cât se poate de modeste, de şi prea multe?..

Dar cine să-mĭ găsească un asemenea model de fată? Cine?..

***

Cine? Staţĭ că vĕ spun eŭ acum...

Nicĭ n'am apucat să'mĭ exprim cum se cade dorinţa de însurătoare, într'o seară, într'un cerc de prietenĭ, şi a doua zi dimineaţă, par'că era bâlciŭ în casa mea!...

Numaĭ cincĭ cucoane şi douĭ boierĭ 'mĭ-aşteptaŭ deşteptarea...

Când mi-a spus servitoarea că o mulţime de persoane doresc să'mĭ vorbească pentru o afacere gravă, m'am speriat!...

Şi ştiţĭ de ce?... Pentru că am crezut că sunt creditorĭ, că aveam destuĭ, bată'ĭ focul, cum am şi acum!...

Dar, pe urmă când mi-a deslușit servitoarea, că între persoanele astea sunt şi cucoane, maĭ mi-a venit inima la loc şi m'am potolit, că dreptul luĭ D-zeŭ e că la cucoane, n'am rĕmas dator nicĭ odată nimic...

Decĭ, curios, îmĭ făcuĭ toaleta repede, şi eşiĭ întru întâmpinarea acestor musafirĭ nepoftiţĭ....

Nu cunoşteam pe nimenĭ... Cucoanele eraŭ toate trecute... Grase, slabe, cum poftesti... Îmbrăcate carĭ de carĭ maĭ bălţat şi maĭ stacojiŭ... Bărbaţiĭ unul nalt, altul scurt, unul de modă, altul d'aĭ noştri...

Şi toţĭ îmĭ zimbiaŭ, toţĭ mĕ mâncaŭ cu ochiĭ, ca pe-o pară pârguită...

Eĭ, aĭ draculuĭ, ca să nu zic ale draculuĭ...

***

— Cu cine am onoarea?... întrebaĭ eŭ mirat.

— Eŭ sunt cóna Manda, îmĭ zise una, gătită şi sulemenită, clipindu'mĭ din ochĭ... Ştiĭ coana Manda!...

— Coana Manda?.. murmuraĭ eŭ uitându-mĕ la dênsa şi la ceĭ-l'alţĭ care zîmbeaŭ cu dispreţ la vorbitoare...

— Eĭ, te facĭ că nu mĕ cunoştĭ?... urmă coana Manda... Dar cine dracu nu mĕ cunoaşte pe mine?..

— Mărturisesc că'mĭ pare rĕŭ că nu te cunosc... Şi pentru care onoare...

— Am auzit că vreĭ să te însorĭ, mĕ întrerupse coana Manda, şi am venit să'ţĭ propuĭ o partidă bună...

— Nu e maĭ bună ca a mea, îĭ tăie vorba alte cucoană...

— Dar nicĭ maĭ bună ca a mea! urmă alta...

Ş'aşa toţĭ se întreceaŭ în lauda partidelor, cum se întrec samsariĭ la obor când vor să'şĭ vînză caiĭ.

Pricepusem... Musafirele şi musafiriĭ meĭ eraŭ peţitorese şi peţitorĭ...

Se luară la gâlceavă chiar din pricina laudelor şi poate că s'ar maĭ fi luat şi de alt-ceva, dacă nu le tăiam apa de la moară, zicêndu-le:

— Ia staţĭ, frate, nu vĕ maĭ certaţĭ că nu mĕ'nsor...

Se potoliră ca prin farmec...

— Cum nu te 'nsorĭ, mĕ întrebară 'n cor...

— Nu!...

— Rĕŭ facĭ, zise coana Manda, aveam o fată boboc...

— Şi eŭ... şi eŭ!... urmară ceĭ-l'alţĭ...

— Rĕŭ, ştiŭ... Dar nu mĕ 'n sor...

— Pĕcat... zise coana Manda... Eŭ auzisem bine că da... Pĕcat!... Aveam o fată... Hîm!... Pĕcat!... Cu plecăciune. Vezĭ când ţi-o veni pofta să te 'nsorĭ, sa nu mă uiţĭ... Am tot-d'a-una partide excelente... Pĕcat!... Cu plecăciune!...

Şi plecă... Tot aşa şi ceĭ l'alţĭ se ploniră şi plecară, după ce 'şĭ lăsară adresele respective şi 'şĭ maĭ lăudară marfa...

***

Credeţĭ însă că am scăpat... Pe seară coana Manda fu la mine...

— Măiculiţă, îmĭ zise ea intrând, e un boboc de trandafir... Zeitate nu alt-ceva... Familie bună, cântă la piano, ştie limbĭ şi are 20,000 de fr. zestre... Nu pierde ocazia... E pĕcat... Zĕŭ pĕcat, măiculiţă...

— Dar, nu mĕ 'nsor...

— Numaĭ s'o vezĭ... Şi dacă nu ţi-o place să 'mĭ daĭ cu oarba...

— Dar îţĭ spuseĭ că...

— Măiculiţă e o găinuşă, nu alt-ceva, o să te facă fericit... Iţĭ spuĭ eŭ... Haĭ, numaĭ s'o vezĭ şi pe urmă, dacă nu ţi-o place, să n'o ieĭ că nu ţi-o dă nimenĭ cu sila... Cântă şi din gură şi are o guriţă ca de privighetoare... Zĕŭ, haĭ s'o vezĭ şi lasă să fie pĕcatul meŭ dacă 'ţĭ vreaŭ eŭ rĕul...

— Bine, lasă, o să mergem mâine!... ziseĭ eŭ ca să scap de ea...

— Vaĭ de mine!... ce vorbeştĭ mâine... Am regulat astă-seară să vĕ vedeţĭ... Ne-aşteaptă... Trebuie să batem fierul cât e cald... Şi pe urmă maĭ sunt şi alţĭ pretendenţĭ...

— Cum?... ziseĭ eŭ încremenit... Aĭ regulat d-ta, astă-seară?...

— Păĭ?... Mĕ crezĭ pe mine numaĭ aşa? Una'ĭ Manda!... zise ea cu mândrie...

Şi iar îmĭ turnă o duşe de laude la adresa viitoareĭ mirese, aşa că, la urmaurmeĭ, făcu ce făcu şi mĕ înduplecă să mĕ duc cu ea să'ĭ vĕz trandafirul...

***

Toată casa luminată şi în fierbere.... De la scară mĕ întâmpinară părinţiĭ feteĭ, douĭ babalicĭ de câte un metru înălţime şi pociţĭ ca naiba.

— Nepotu-meŭ, zise ea, c'aşa fusese vorba între noĭ să mĕ recomande, şi d-na şi d-nu Topolog...

Ne părură bine la toţĭ de cunoştinţă şi, dupĕ poftariseala obicĭnuită, poftirăm în salon...

Dulceaţa, cafeaua, prăjiturĭ, plouară şi viitoriĭ meĭ socriĭ se întreceaŭ să mĕ servească...

Dar fata nicăerĭ...

— E ruşinoasă! îmĭ şopti cóna Manda; aĭ răbdare... O să cânte dincolo întâiŭ la pian, ş'apoĭ o să zică şi din gură... Are o voce...

Era curat un program...

După maĭ multe vorbe schimbate de una, de alta, mama soacra, zise întorcênd capul spre o odaie alăturată a căreĭ uşe era deschisă...

— Ziţo, ia zi, mamă, ceva din piano...

Şi la poruncă pianul zbîrnîi...

Aoleo!... Doamne!... Ce zbîrniituri!... Să nu fi fost nervos şi tot te apuca nerviĭ...

Şi coana Manda îmĭ da mereŭ cu cotul şi 'mĭ zicea:

— Aşa e că cântă bine din piano... Are un talent... A 'nvĕţat la *pansion*, ce crezĭ d-ta!... Da, s'o auzĭ şi din gură... Zi, cucoană mamă, să ne zică ceva şi din gură...

Şi ne-a zis!... Cred că o miţă strînsă de coadă ar fi cântat maĭ fain de cât viitoarea mea soaţă...

— Pe mine mĕ treceaŭ năduşelile... şi coana Manda îĭ da zor:

— Auzĭ!... Auzĭ!... ce guriţă!... Are un talent!... A'nvĕţat în «pansion...» Ce crezĭ!...

Ce maĭ »pansion» i-aşĭ fi tras coaneĭ Manda, de ĭ-ar fi meres fulgiĭ...

Numaĭ îmĭ găseam loc pe scaun. Cât ţinu cântarea, par'c'am stat pe ghimpĭ, şi viitoriĭ meĭ socriĭ, mĕ întrebară de maĭ multe orĭ cu îngrijare:

— Nu cum-va 'ţĭ-e rĕŭ, d-le!...

— Nu mĕ simţ aşa bine!...rĕspundeam eŭ încurcat... Dar nu e nimic... O să treacă...

In sfîrşit se isprăvi şi chinul ĕsta.

Coana Manda aplaudă din toate puterile şi'mĭ dete şi mie cu cotul să fac ca ea...

D'asta mi-ardea mie atuncĭ...

— N'ar fi bine, măicuţă, zise coana Manda făcênd cu ochiu mămiţeĭ, să facă şi nepoţelu cunoştinţă cu damuzela...

— Cu cea maĭ mare plăcere, zise viitoarea mea soacră ridicându-se dupĕ scaun şi intrând în odaia de alăturĭ, pe când coana Manda îmĭ zicea:

— Să vezĭ ce boboc!...

Acu era acu...

***

Nu m'am maĭ putut stăpâni, când am dat cu ochiĭ de viitoarea mea mireasă! Am scos un ţipĕt, şi uitând orĭ-ce etichetă, am luat'o la goană, rĕsturnând orĭ-ce întâlneam în cale... Şi dupĕ mine se ţineaŭ droae soacra, socru, coana Manda... Toţĭ ţipênd ca din gura şarpeluĭ...

M'am aruncat într'o birje şi pe aci mĭ-a fost drumul...

. . . . . .

Bobocul coaneĭ Manda era cîrn, ghebos şi ciupit de moliĭ... O pocitură ca în poveştĭ...

Din toată daravera asta m'am ales cu două procese; unul intentat de Topolog pentru distrugere de mobile, şi altul de coana Manda pentru timp perdut...

Le-am perdut pe amêndouĕ, dar nu 'mĭ pare rĕŭ, căcĭ d'atuncĭ n'am maĭ zis peţitoreasă...

Marion.

DE PORUNCEALĂ

Sunt nevoit să scriŭ ceva,
Căcĭ alt-fel nu voescĭ
Durerea aşteptăreĭ mele
Să mi-o plătescĭ.

Dar ce să scriŭ, când tu lipseştĭ
Când tu mĕ laşĭ s'aştept,
Un veac întreg, să te pot strânge
Lâng'al meŭ piept.

Vezĭ: vrând, nevrând, ţi-am scris ceva,
Şi-acum, cred, că voescĭ
Durerea aşteptăreĭ mele
Să mi-o plătescĭ.

Dar aşĭ voi să sune-un ceas
Când, fără a'ţĭ maĭ scri
De poruncă, mi-aĭ da, dragă,
Tot ce-aşĭ dori.

Iunie 1894. **Carol Scrob.**
Roman

Biblioteca Universitara Cluj

ȘTIINȚA

(Purificarea aeruluĭ cu cărbunele de lemn.—Holera indiană și tratamentul eĭ ; o nouă medicație ; regimul alimentar).

Un chimist celebru englez a făcut numeroase cercetărĭ asupra puteriĭ de absorbire a cărbuneluĭ de lemn, a turbeĭ și a materiilor animale. El a constatat că cel d'întâiŭ e maĭ propriŭ de cât al doilea pentru absorbirea gazuluĭ amoniacal, a sulfhydratuluĭ, a aciduluĭ sulfuros și a aciduluĭ carbonic, dar că cel de al doilea are maĭ multă putere de cât cărbunele animal care, pentru absorbirea materiilor colorante, e cu mult superior cărbuneluĭ de lemn saŭ turbeĭ.

După observațiile pe care le-a făcut, acest chimist a fost îndemnat să construiască un fel de filtru de aer, pentru dezinfectarea acestuĭ fluid. Acest filtru poate fi întrebuințat pentru însănĕtoșarea locuințelor, a gurilor de canale, etc.

El consistă dintr'un strat subțire de cărbune pulverizat, închis în două rețele metalice.

Un asemenea aparat a fost așezat în sala de audiență de la Mansion-House, unde aerul, venind dintr'o stradă foarte strîmtă, era atât de mult vițiat de emanațiile gurilor de canalurĭ și a osebitelor murdăriĭ, în cât plângerile eraŭ generale. De când cu filtrele de aer, atmosfera saleĭ e purificată cu desăvîrșire.

Acest principiŭ s'a aplicat și la fabricarea măscilor, provĕzute cu filtre de cărbune și destinate să purifice aerul înainte ca el să ajungă în plămânĭ.

Cărbunele poate face mare bine fiind împrăștiat în locurile în care e apa murdară.

* In Europa holera e, relativ, puțin cunoscută. Pe la noĭ, cholera e o boală epidemică, ale căreĭ efecte pot să fie oprite prin aplicarea unor mĕsurĭ serioase de igienă și o izolare riguroasă a regiunilor infectate. In India însă, holera domnește în stare endemică.

Acolo, în toate anotimpurile și în toate condițiile climaterice, vreme umedă saŭ uscată, liniștită saŭ furtunoasă, nimic nu i se alterează acțiunea omorîtoare. Acolo, ploile și furtunele, în deobște purificatoare ale atmosfereĭ, care de obiceiŭ aduc o slăbire a epidemiilor, produc o întețire a molimeĭ. Microbiĭ de pe suprafața soluluĭ, dușĭ de ploae, murdăresc apele curgătoare și izvoarele subterane întrebuințate pentru alimentație și propagă ast-fel germenii holericĭ.

Holera aziatică e caracterizată prin vĕrsăturĭ și diaree, suprimarea urineĭ, crampe și rĕcire treptată a corpuluĭ.

* In India, se întrebuințează în contra holereĭ următorul medicament, care se ia în formă de hapurĭ și conține:

Piper negru	24	gr.
Opium brut	24	«
Canforă	12	«

Esență de mintă 12 picăturĭ.

Se împarte în hapurĭ de 20 centigrame unul.

Pilulele se iaŭ la fie-care jumĕtate de ceas.

* In ce privește regimul alimentar, se recomandă să se lase bolnavul cât se poate de mult fără de alimente substanțiale. După patru ore de la încetarea simptomelor cholerice, i sĕ poate da cafea neagră slabă, cu lingurițe micĭ, din sfert în sfert de ceas.

Trebue să se facă bolnavuluĭ fricțiĭ, să i se pună cărămizĭ calde la picioare și pe abdomen.

Precauția principală e, însĕ, alegerea hraneĭ ușoare; hrana substanțială poate provoca, în câte-va minute, congestiĭ cerebrale mortale.

Sapiens.

SPERANȚELE SE RECLĂDESC

Sunt clipĭ, când toate 'n contră 'țĭ fac,
Când toate par că te privesc pe tine
Cu gând de-ațĭ smulge orĭ-ce bine,
Când chinurĭ miĭ în sînu-țĭ zac!

Sunt clipĭ, când lumea tu urăștĭ,
Când vezĭ sburîndu-țĭ visul cel din urmă,
Când ultima speranță ți se curmă...
Sunt clipĭ, când moartea o doreștĭ!..

O vorbă nu maĭ zicĭ, un semn...
Te 'ncinge neagra disperare...
Să trecĭ de-a lumeĭ largĭ hotare
Ca un nebun îțĭ ieĭ îndemn!

O clipă doar și eștĭ perdut...
Atuncĭ, de ți-aĭ aduce aminte
Că sunt frumoase legăminte
Ce leagă cerul de-al tĕŭ lut...

Maĭ cu putere aĭ rĕbda
Și 'ntors atuncĭ pe calea dreaptă:
Aĭ zice-un chin e înc'o treaptă
Ce'n ochiĭ lumiĭ m'o 'nălța.

Ingăduindu-l o s'aștept
Să treacă tristele suspine,
Să vie zilele senine
Să simt iar fericirĭ, deștept!

Atuncĭ, cu suflet înălțat,
Veĭ zice suferințeĭ, poate,
Că toate relele eĭ, toate,
Dorințĭ de viață n'aŭ surpat!

Te-abțiĭ... și iară-șĭ prețueștĭ
Atâtea câte vezĭ în urmă
Și 'ncet durerea ți se curmă
Și vis... speranțe reclădeștĭ!

1894, Iunie. **Al. I. Șonțu.**

UN SFAT

Mijloc simplu contra asudăriĭ picioarelor.—Când te scolĭ din așternut șterge-țĭ picioarele cu o cârpă curată de pânză, după aceia udă cârpa cu rachiŭ și'țĭ freacă bine picioarele.

D. Casimir Périer, *noul președinte al Republiceĭ franceze.*
(Vezĭ explicația).

Ilustrațiile noastre

Banda luĭ Mărunțelu.—Omorul de la Hanul Doctoruluĭ.

Am anunțat la timp despre îngrozitorul omor săvîrșit de banda luĭ Mărunțelu, în ziua de 26 Maiŭ, la Hanul Doctoruluĭ, aproape de Craiova.

In ziua aceea la han era horă mare. Intre ceĭ carĭ petreceaŭ se afla Marin Olteanu, Ciorăscu și Petre Olteanu, ajutorul de primar din Pieleștĭ. Pe când aceștia beaŭ și mâncaŭ, la o masă din apropiere zăriră pe bandițiĭ Gheorghe Popa, Nicu Pârvu și Niță Tumbuluc.

Petru Olteanu se duse drept la eĭ, cu gândul să 'ĭ aresteze. Bandițiĭ vĕzând primejdia, unul dintre eĭ se repezi la ajutorul de primar și începu să 'ĭ lovească cu patul puștiĭ. Imediat se încinse o luptă teribilă între bandițĭ, Petre Olteanu și un alt consilier.

Ajutorul de primar trînti la pămînt pe Gheorghe Popa și nu 'ĭ păsa de loviturile ce le primea. Niță Tumbuluc, care se afla la o oare-care distanță, puse pușca la ochĭ și cu o singură lovitură trânti la pământ pe Petre Olteanu, omorându l.

Marin și Ciorăscu aŭ continuat lupta și aŭ trîntit la pământ pe Gheorghe Popa. In acest timp tîlhariĭ nu îndrăsneaŭ să tragă focurĭ, de frică să nu 'șĭ omoare tovarășul.

Pe când Marin și Ciorăscu reușiseră să îngenuche pe têlhar și să'ĭ ia pușca din mână, un bandit se repede și trage cu patul puștiĭ o lovitură în cap luĭ Marin, care amețit de durere a dat drumul luĭ Gheorghe Popa. Bandițiĭ, vĕzêndu-se ast-fel liberĭ, aŭ început să tragă focurĭ dese de revolvere și aŭ luat'o la fugă prin viile din apropiere.

Nenorocitul Petru Olteanu a fost înmormêntat la Pieleștĭ.

Ilustrația de pe pag. I a numĕruluĭ de azĭ, lucrată în colorĭ, reprezintă scena tragică, întâmplată la Hanul doctoruluĭ.

Casimir Périer

Casimir Périer noul președinte al Republiceĭ franceze, s'a născut la 8 Noembre 1847. Tatăl luĭ se numia Paul Périer, dar la 1874 a primit permisiunea de a purta numele Casimir-Perier, pentru a se distinge de ceia-l'alțĭ membri aĭ familieĭ Perier. In tinerețe noul president s'a distins prin studiĭ literare și istorice. Când a isbucnit rĕzboiul franco-german, el a intrat în garda departamentuluĭ Aube, care strămutată fiind la Paris, cu ocaziunea asedieriĭ orașuluĭ, Perrier așa s'a distins în cât în ordinul de zi i s'a citit cu laudă numele și a fost decorat cu cordonul ordinuluĭ de onoare. Din Octombre 1871 până în Februarie 1872 a fost șef de secțiune în ministerul de interne. La 1874 a candidat de deputat și a fost ales. Cu ocasiunea marilor alegerĭ de la 1876 a pășit cu program hotărît republican în Nogent și a reușit. In cameră tot-d'a-una a votat cu majoritatea compusă din stânga republicană. Formându-se cabinetul republican. a intrat ca secretar de stat pe lângă ministrul instrucțiuniĭ Bardoux—și acolo a rĕmas până la retragerea cabinetuluĭ Dufaure (31 Ian. 1879.)

Ales din noŭ deputat în Nogent la 1881, a devenit membru al unireĭ republicane. Dar dupa ce camera a dat afară pe membriĭ familieĭ regale din oficiile publice, la 1 Februarie 1883, Perier și-a depus mandatul. La 1884 iar a devenit deputat și la 17 Octombre în acelaș an a fost numit secretar de stat în ministerul de rĕzboiŭ, unde a rĕmas până la 3 Ianuarie. La 1890 fu ales vice-președinte al camereĭ și președinte al comisiuneĭ bugetare. Prin influența sa el domină în sînul maiorităței republicane, care la începutul acestuĭ an l'a și ales președinte al parlamentuluĭ.

După cum se știe, Casimir Périer a fost ales președinte al Republiceĭ cu 451 de voturĭ, fiind 857 votanțĭ.

Sadi Carnot

Dupĕ cum am promis deja, dăm pe pag. 4—5 a numĕruluĭ nostru de azĭ, portretul în mărime naturală, al decedatuluĭ Sadi Carnot, președintele republiceĭ franceze.

Se știe, că înmormêntarea luĭ Sadi Carnot are loc azĭ, Duminecă.

Familia luĭ Carnot e una dintre cele maĭ ilustre din Franța.

Strămoșiĭ luĭ aŭ jucat un rol mare în revoluțiunea franceză. Eĭ aŭ fost marĭ bărbațĭ de stat și oamenĭ de știință.

Sadi Carnot s'a născut la 11 August 1837 la Limoges. A fost fiul maĭ mare al luĭ Lazare Carnot. In anul 1857 a intrat în școala politechnică. Până la 1863 a fost elev al școaleĭ de podurĭ și șosele.

Câtă-va vreme a fost secretar al acesteĭ școlĭ. Pe urmă a fost numit inginer la Annecy.

Când a izbucnit rĕzboiul de la 1870, Gambeta l'a însărcinat cu prefectura departamentuluĭ Seneĭ-de-jos și cu organizarea apărăreĭ naționale în Normandia.

La 8 Februare 1871 a fost ales membru în adunarea națională iar la 1876 deputat.

In amêndouĕ adunările făcea parte din stânga republicană. La 1876 fusese ales secretar al camereĭ deputaților.

Sadi Carnot a fost în maĭ multe rîndurĭ raportor și membru în comisiunea bugetară.

In anul 1878 a primit postul de subsecretar în ministerul lucrărilor publice. Dupĕ căderea luĭ Freycinet (1880 22 Septembre) a luat portofoliul acestuĭ minister, pe care l'a ținut până în Noembre 1882.

La 1885 a fost numit ministru de finanțe.

In ziua de 3 Decembre 1887 a fost ales în locul luĭ Grevy, președinte al Republiceĭ franceze.

Tabloul care reprezintă pe Carnot e executat în atelierul nostru foto-zincografic de un artist special al nostru și tipărit cu mașina de culorĭ a «Universuluĭ».

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Romanul unuĭ popă. — Cardinalul Dunajewski, episcop al Cracovieĭ, care a murit de curênd, s'a dedicat destul de târziŭ arteĭ eclesiastice.

El a studiat dreptul la universitatea din Leopold, și a luat parte la revoluția din 1838; făcut prizonier, el a fost condus la Kupstein unde a stat închis maĭ mulțĭ anĭ. Reintrat în Galiția, el a obținut o slujbă la tribunalul din Cracovia, pe care l'a părăsit imediat spre a primi slujba de secretar pe lângă contele Adamo Popoli, protectorul sĕŭ.

In 1846 el s'a logodit cu o domnișoară De Sjarlowaski care câte-va lunĭ după aceia a murit. Dunajewski fu așa de mult întristat în cât decise de a renunța la lumea profană și de a se devota bisericeĭ; el studiă teologia la Cracovia apoĭ la Roma, și în 1860 a fost predicator la catedrala din Cracovia și apoĭ rector al seminaruluĭ archiepiscopal din Varșovia. Revoluția isbucnind în Polonia, el reveni în Cracovia unde autoritățile bănuindu'l că ar fi luat parte la revoluție, l'aŭ trimis într'un mic sat la extremitatea Galițieĭ.

Contele Popoli, marele sĕŭ protector, interveni și el putu să se ducă la Belgrad, unde puțin câte puțin el se înălță prin toate gradele ierarchieĭ.

O bună stea protegiându'l, fratele sĕŭ maĭ mare a fost ministru de finanțe în cabinetul Taaffe și era foarte influent spre a mulțumi dorința manifestată de nobilimea din Galiția ca episcopia din Cracovia să fie ridicată la rangul de principat episcopal; ast-fel Dunajewski luă parte și în camerile seniorilor.

Prima farmacie.—Cuvântul *apotecă* care nu se maĭ întrebuințează azĭ, însemna în veacul de mijloc un magazin cu diferite produse, un adevĕrat bazar.

In 1334, atuncĭ când o mare mortalitate domnea în Francfort pe Main, consiliul liberuluĭ oraș imperial decise crearea unuĭ magazin, unde sub controlul polițieĭ, se va organiza prepararea și vênzarea medicamentelor; depoul trebuia să se numească *apotecă*.

In curênd Augsburg, Praga, Prerzlau, Nüremberg, Stuttgard, Ulm și Leipzig imitară exemplul dat de Francfort. Prima farmacie din Berlin a fost fondată în 1488 de Jean Ciceron, primul prinț electoral de Hohenzolern, rezidând în Brandenboug.

UN PROVERB

Să judecĭ pe om după curățenia cămășiĭ nu după luxul haineĭ. (Danez).

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES

PARTEA A DOUA

II

La un breton un normand și jumătate

De alt fel, la cele din urmă figuri ale cotilionului, Berta se lăsă din nou în brațele vicontelui în vreme ce cuscrii se perdeau într'o convorbire intimă în care Champagney arătă prosperitatea afacerilor ceea ce aducea în chip firesc ideea unor beneficii colosale, așa că contele nu se putu opri a zice:

— Dar un ginere al d-tale ar avea mai mare interes să încredințeze capitalul său în mâinile d-tale de cât să'l plaseze în fonduri d'ale republicei.

Acesta era unul din atacurile ce adresa mereu republicei, făcând'o responsabilă de scăderea valorei banilor.

Cu toate astea, ca și cu Arnold, d. Champagney se lăsă să fie rugat.

Treaba asta era ceva foarte delicat: omul se poate înșela: dânsul n'ar voi să se expună nici odată la imputări: însă în sinește zimbea și'și zicea:

— Îl am în palmă!

Apoi schimbă d'odată conversația pentru a întreba pe d. de Preuilly cât timp avea de gând să stea la Havre și se puse la dispoziția lui pentru a'l conduce prin oraș.

— Dar afacerile d-tale? întrebă contele.

— Fiul meu mă va înlocui.

In cursul celor câte-va zile cât d. de Preuilly stătură în Havre, Claudiu înlocui în toate pe tatăl său care 'i lăsase direcția absolută a caseĭ.

Și lui Claudiu îi părea mai bine așa căci putea să nu s'amestece de loc în dragostea surorei sale cu Arnold, nici în conversația de afaceri a cuscrilor.

Era lucru vădit că așa căsătorie nu'i convenia; pur și simplu o suferea cu politeță.

După ce toate se săvârșiră după programa ordinară a căsătoriilor de convenință, după ce Berta se sărută în fața părinților cu logodnicul eĭ și după ce Arnold aduse inelele de nuntă, Berta voi să'și procure bucuria de a sdrobi pe fratele său.

— Ei bine, o să'l mai învinovățești acum că e un om interesat dânsul care vrea să încredințeze fatei aproape toată averea sa?

— Așĭ! exclamă Claudiu cu adevărat mirat.

Pe urmă adăogă cu acel zîmbet disprețuitor care devenise nesuferit surorei sale:

— De sigur, mica mea Berta, tu și cu tata l'ați tras pe sfoară. *La un breton, un normand și jumătate.*

III

Tinerii căsătoriți

Arnold, înamorat de fragedul boboc de trandafir, care era d-șoara Berta, și contele, încântat de rotunzimea d-lui Champagney și de semnele de respectoasă dragoste ce'i dădea viitoarea sa noră, ar fi mai prelungit șederea lor la Havre dacă Emiliana nu i ar fi anunțat printr'o scrisoare de apropiata eĭ întoarcere de la Frochais cu bărbatul eĭ.

— Ah, ce frumos, ce plăcut o să fie, două tinere perechi căsătorite aproape în același timp. O, ce bine o să ne petrecem! Tată, vreau să cumperĭ cât mai curând vila aceea la Dinard, o să ne strîngem acolo cu toții...

In urma unor așa propunerĭ, pline de făgăduelĭ vesele, al-de Prenilly plecară din Havre; contele își regăsise tinerețea și era aproape tot așa vesel ca fiul său când se deteră jos din trăsura la Frochais, tocmai la timp potrivit ca să primească pe tinerii căsătoriți care sosiseră în aceeași seară.

Și îndată, bucuria lor fu străbătută de o senzație de grijă, aproape de dramă.

Petrecuseră vr'o 12 zile în mijlocul rîsetelor, petrecerilor și a nestrămutatei bune dispoziții a d-șoarei Berta; Emiliana și Raymond nu mai zîmbiau de cât din vârful buzelor și mai mult ca orĭ când era în privirea eĭ o fixitate rătăcită, bolnăvicioasă, în vreme ce ochii bărbatului său arătau o nuanță de plictiseală, de oboseală.

Contele se lăsase așa bine, în vremea din urmă la diapasonul fiului său, în cât acesta putu să'i zică la ureche:

— Scumpul meu tată, eu unul cred că cu rîsul s'a isprăvit, aci cel puțin: scumpa mea soră a.e o mutră de par'că vrea să'ți reprezinte o tragedie.

— Taci, zise contele cu o ușoară mișcare de nerăbdare: nu trebue să glumești în privința asta.

Acea fixitate a privirei fiicei sale, care nu'l mira mai înainte când dânsa se gândia la întoarcerea saŭ la peirea lui Raymond, îi pricinuia acum o nespusă grijă și durere.

Se așteptase să revadă pe Emiliana veselă, rîzătoare, bucurându se de fericirea dobândită cu așa mare preț și în loc de asta..... Avea poftă să atragă pe Raymond la o parte și să'i facă întrebărĭ, dar se temu a nu comite o stângăcie. E lucru foarte delicat să cauți a pătrunde în viața unor tinerĭ soți.

Se mulțumi să observe cu cea mai mare băgare de seamă pe ginerele și pe fiica sa.

Această examinare îl desamăgi.

In tot cursul meseĭ d'intâiŭ nu prinse nicĭ la Emiliana nicĭ la Raymond un singur cuvânt, un singur gest care să nu arăte dragostea cea mai perfectă. Tinerii soți își vorbeau mereu cu cea mai afectoasă blândeță și din toate amintirile lor de călătorie, contele putu să constate cât de amorezat și prevenitor fusese Raymond pe lângă fiica-sa. In aceeași zi chiar dânsul dete nevesteĭ sale o nouă dovadă de dragoste petrecând acea primă seară la Frochais, mai înainte de a se fi dus chiar să îmbrățișeze pe mama sa.

Și cu toate astea la desert, când conversația asupra altor subiecte se mai puțolise, când ceĭ treĭ oameni erau absorbiți în parfumul cețelor de cafea, d. de Preuilly văzu din nou privirea fiicei sale ațintindu-se în gol și o imensă tristețe întunecându'i trăsăturile.

Și când dânsul o întrebă despre un lucru din orașul italienesc Pisa, ea nu răspunse; nu'l auzise; gândul eĭ era absent.

— Emiliano, zise atunci Raymond, cu glasul său foarte slab însă foarte autoritar, Emiliano, tatăl d-tale...

Dânsa tresări părând a se deștepta atunci dintr'un vis.

— Ce e, tată?

— Eĭ, lasă, vom mai spune și mâne la palavre; văd că ești tare obosită, zise contele.

— Da, adăogă Raymond, cred că ai face bine să te culci, scumpa mea amică.

Dânsul îi aruncă o privire de o mare intensitate. Și îndată Emiliana se sculă.

— Da, da, zise dânsa, am trebuință de somn.

Îmbrățișă cu dragoste pe tatăl său și pe fratele său apoi în curs de câte-va secunde, se uită țintă la bărbatul său, înainte de a'i da o sărutare.

Insă sărutarea asta fu lungă, fierbinte și contele văzu pe fiica sa tresărind.

— De sigur, se gîndi dânsul, aveam orbul găinilor; Emiliana e pe deplin fericită.

După plecarea Emilianei, ceĭ treĭ oameni începură să fumeze și să convorbească amicalmente. Și Raymond părea încântat de acea seară petrecută în familie, de buna înțelegere ce avea să domnească între eĭ toți.

Povești scene haziĭ din călătoria sa de nuntă, făcu pe conte și pe fiul său să ridă; numai de cât se schimbase din ceea ce fusese în fața nevesteĭ sale. De oare ce fenomenul acesta se produce destul de des, contele nu se miră alt-cum de cât făcând pe ginerele său să observe că ar fi putut să fie tot așa vesel și în cursul meseĭ.

Raymond îi dete atunci într'un chip foarte natural această explicație.

— O, nu pot fi încă vesel în fața Emilianei; d-voastră nicĭ nu vă închipuiți cât de mult a impresionat-o acea istorie a Naicei și a copilului dispărut.

«Nu s'a aflat încă nimic nicĭ despre Naic nicĭ despre copil? întrebă dânsul cu o tremurătură aproape imperceptibilă?

— Nimic, răspunse Arnold, și eŭ sunt încredințat că acea nebună de Naic a răpit copilul și că de astă dată dânsa s'a sinucis.

— Tocmai d'așa ceva m'am temut și eŭ, zise Raymond cu o mare liniște. Și asta e o nenorocire nu pentru mine, căci mie mi se pare că femeea aceea a făcut foarte bine de a pus capăt zilelor sale în loc să le fi petrecut într'o casă de nebunĭ,—ci pentru Emiliana care, cu toată superioritatea spiritului său, e încă atât de bretonă ca să creadă că toate întâmplările acelea

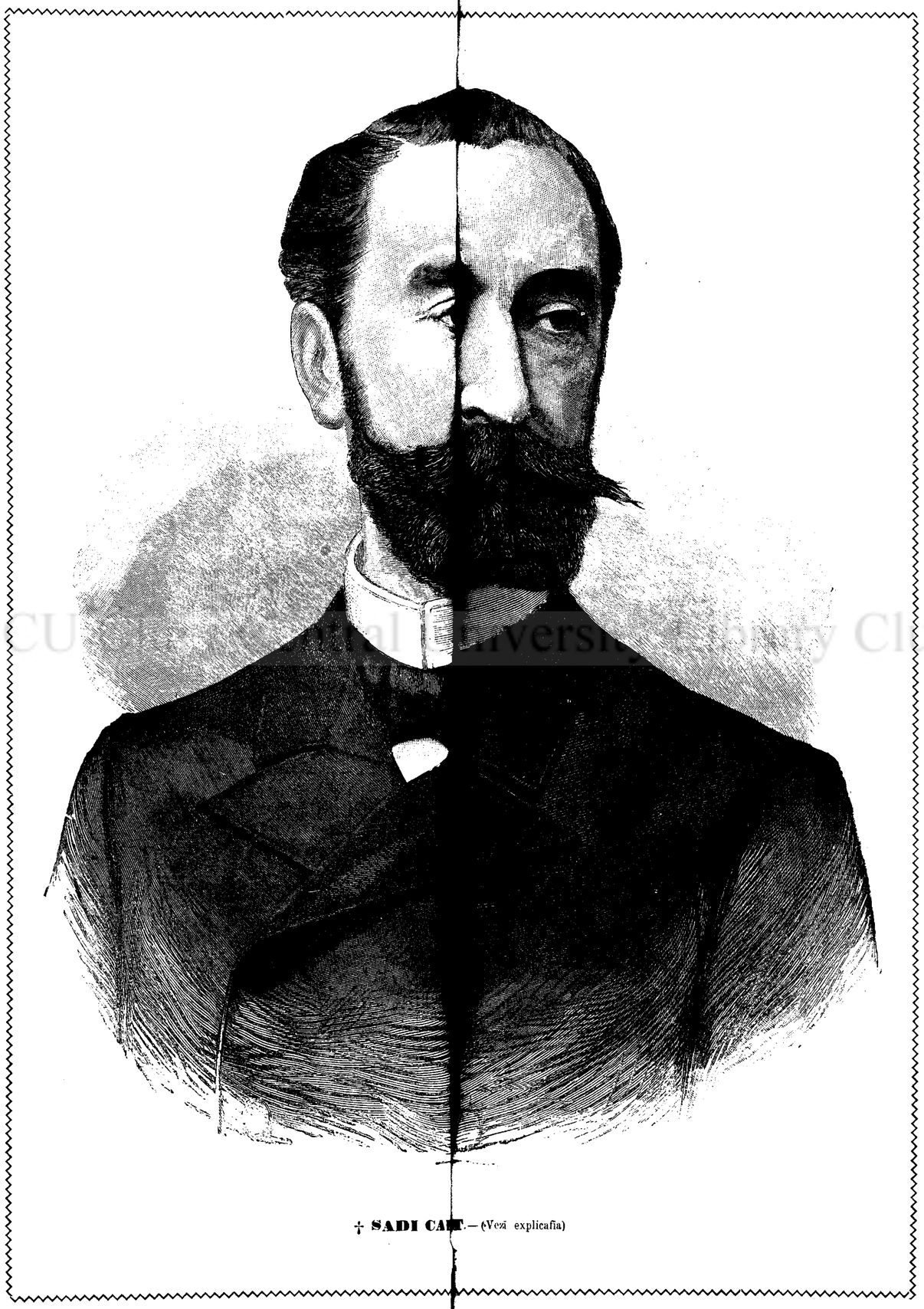

† SADI CARNOT.—(Vezi explicația)

aŭ fost o prevestire urită pentru casă toria noastră.

«Am primit tristețea eĭ fără s'o discut, pentru ca s'o pot mai bine învinge prin dragoste și sper să readuc curând în spiritul, în inima eĭ veselia pe care trebue s'o avem cu toții acum.

— Îți mulțumesc, Raymond, îți mulțumesc copilul meŭ.

Contele îi întinse amândouă mâinile; Raymond i le strînse cu afecțiune; apoi zise rîzând:

— Nu vĕ cer de cât câte va luni încă pentru asta.

Contele încruntă din sprîncene; lui nu'i plăcea așa soiŭ de glumă. Insă Arnold lovi cu palma umărul cumnatului sĕŭ.

— Vĕd bine că ești un om căruia nu'i place să 'și peardă vremea, zise dânsul.

. . . . . .

— Am trebuință de somn, zisese Emiliana.

Și cu toate astea, de când se urcase în camera sa, stătuse pe scaun la masă, cu capul rezimat pe mână, contemplând un mic medalion deschis care conținea două portrete un cap de copil și bustul unui ofițer de marină, foarte tinĕr. Lacrimi mari îi șiruiaŭ încet și continua din frumoșii sĕi ochi.

Și în același timp dânsa murmura mereŭ:

— E dânsul cu toate astea, cu adevĕrat e dânsul!... O, cum a putut să pătrundă îndoiala asta groaznică în sufletul meŭ!...

Și făcea comparație între trăsăturile portretului și fața aceluĭ om căreia dânsa se dăduse pentru tot-d'a una, în brațele căruia avea să se părăsească peste un sfert de ceas cu o delicioasă nimicire de sineși cu toate îndoielile eĭ.

Și, de sigur, trăsăturile eraŭ foarte asemănătoare; privirea aceeași; între amândouĕ figurile nu era altă deosebire de cât aceea pe care o aduce vârsta și suferințele.

Și dânsa își repeta pentru a o suta oară:

— De alt fel, cum aș fi putut să mĕ înșel, eŭ... eŭ!

Insă se înfiora amintindu'și de împrejurările în care se făcuse întâia lor întâlnire, atât de sugestivă, în mijlocul acelor ruine pline de amintiri scumpe și unde, fără să fi avut vreme a'l vedea, dragostea, slăbiciunea, dorințele sale atât de mult stăpânite, o făcuseră din nou a lui.

Și când, după câte-va zile, fusese coprinsă de o ușoară bănuială, atunci era prea târziŭ: ea era deja nevasta lui și trebuise să respingă îndoiala ca pe o visiune de nebunie. Și pe urmă dânsul se pricepea așa de bine s'o zăpăcească cu o vorbă, cu o mângâiere!

Cine ar fi putut presupune că acea neîncetată tensiune a spiritului sĕŭ spre un același scop, că rugăciunile speranțele eĭ, urmate de crize lungi de disperare, produseseră o lucrare înăbușită în creerul eĭ, o strămutare nevĕzută, acea tainică desagregare a celulelor pe care doctorii nu o găsesc nicĭ la autopsie și care duce la nebunie?

Emiliana nu trăise atâția anĭ de cât cu o idee fixă care, după cât-va timp, ar fi adus la sigur adevĕrate crize de nebunie. Insă se prezintise un om care realiza acea idee și dânsul n'avusese decât să apară pentru ca s'o liniștească, să readucă pentru un moment buna rânduială în creerul eĭ slăbit, să'i procure mângâiere supremă, odihna pe care o dă fericirea.

Și cine știe dacă fericirea asta n'ar fi durat până la ultima eĭ zi fără intervenirea Naicei, fără dispariția micului Marc?

Orĭ-cât de ciudate i se păreau cele petrecute, totuși ea nu se îndoise nicĭ o singură dată serios, până în acel minut blestemat când dânsa crezuse a înțelege că bărbatul sĕŭ nu'și iubea copilul.

De sigur în cursul lunei d'înaintea căsătoriei, dânsa prinsese câte-va amănunte care o miraseră, niște amintirĭ pe care Raymond nu le mai avea, niște nuanțe de educație asupra cărora el stătea la îndoială; insă astea eraŭ nimicurĭ pe care le explicaŭ atâția anĭ de mizerie. Și pe urmă Raymond o zăpăcia cu o sărutare.

Insă la întoarcerea de la biserică, când se constatase dispariția micului Marc și când Raymond sub pretext de ținută, de cuviință, de respectabilitate lumeață, stătuse aproape nepăsător, o! atunci bănuiala groaznică se ridicase din nou în spiritul eĭ; și dânsa trebuise să strige bărbatului sĕŭ:

— Ce nu iubești pe fiul tău?

Și îndată gândul ĕsta rĕŭ îi isbise spritul:

— Nu cum-va n'o fi dânsul tatăl copilului?

Nebuna de la biserică saŭ mai bine zis acea fată care era tratată de nebună, nu spusese oare adevĕrul?

Insă cugetul ĕsta nu ținu de cât o secundă.

Numai de cât Raymond o strînsese în brațe, o dusese în camera eĭ și'i sorbi lacrimile acoperind'o de mângâierĭ. Pe urmă fără nicĭ o imputare fără nicĭ o nuanță de mânie primi ca dânsa să nu se mai întoarcă jos și dete singur motivul: o oboseală prea mare, emoțiunea atâtor evenimente.

Pe urmă, foarte liniștit neatârnând alt-ceva de cât interesul ce datora fiului Naicei, trimise oameni să'l caute.

Insă când află că Dominic și gardianul câmpenesc scăpaseră pe nebună, îndreptă cu deosebire cercetările pe lângă Guildo, pe malurile Argueneonului și spre mare, căci era vĕdit că Naic își reluase copilul pentru a muri cu dânsul.

Anunță asta cu mare băgare de seamă nevestei sale, și păru atunci așa emoționat el însuși în cât Emilianei îi fu rușine de groaznica bănuială ce'i trecuse prin minte. Și fără ca dânsul să pretindă dânsa se oferi să se prezinte inviților pentru câte-va momente, Raymond avu bunătatea s'o cruțe de această comedie prea crudă.

— Nu, scumpă Emiliano, ai fi silită să zîmbești; mĕ însărcinez eŭ cu toate.

Și din acea zi groaznică care'i răpise fiul, dânsa păstra amintirea unei mari bunătățĭ de o delicateță desĕvĕrșită a bărbatului sĕŭ.

Seara dânsul n'o supĕra: după o simplă sărutare pe ochii eĭ umilați de plâns, dânsul era gata să'și petreacă noaptea pe un fotoliu la căpătâiul nevesteĭ sale. Insă dânsul atrase lângă sine, nu atâta din trebuința de dragoste cât din causa remușcărei ce o chinuia pentru că se îndoise de dânsul.

A doua zi dânsul o duse repede la Paris după dorința eĭ chiar căci neputând să creadă că nicĭ unicul seŭ Marc a murit, spera să'l găsească la Paris în mahalaua Batignolles.

Naic insă nu se arătase nicĭ la casa eĭ nicĭ la institutul d-șoarelor Deneulin. Atunci Raymond trebuia să dea de veste la prefectura poliției, pentru aceia carĭ aveaŭ să isbutească a prinde pe dispărută.

Toate cercetările, atât în Paris cât și în provincie fără zadarnice.

Și Emiliana nu știu nicĭ o dată că Raymond, dând poliției semnalmentele Naicei și ale lui Marc, le dăduse în tr'adins foarte prost, necomplecte, nehotărîte.

Și dânsul asemenea era încredințat că mica bretonă era în viață și că trebuia să se fi consacrând cu o ardoare înverșunată copilului care o credea mama sa. Insă era încredințat așișderea că, spăimântată de acuzația de nebunie ce atârna asupra capului eĭ, de arestarea eĭ momentană, avea să se ascundă pentru tot-d'a-una.

— Sunt curățat de dânșii.

Nimic nu lipsia reușitei lui ne mai pomenite; nu'i rămânea acum de cât să aducă pe Emiliana la resemnare. Și se puse pe treaba asta cu o mare blândeță.

Pentru a'i da o satisfacție iluzorie, o conduse în mai multe orașe ale Franciei, după voința eĭ capricioasă, mereŭ în scop de a căuta pe Naic și pe copil. Insă la urmă isbuti s'o atragă în Italia și să reverse puțină bucurie în inima eĭ.

Numai atunci începu în realitate viața lor de însurățeĭ. Și aceasta fu momentul în care îndoiala coprinse a doua oară pe Emiliana; finețele micĭ de educație ce lipsiaŭ lui Raymond apărură mai lămurit în ochii sĕĭ. Adese-orĭ în intimitatea lor de amorezați, dânsul o ofensă prin bruscherie aproape prin brutalitate; și acum când îl vedea fără artificiile toaleteĭ și ale costumuluĭ, dânsa fu mirată de extra-ordinara desvoltare a mușchilor, a pieptului lui; nicĭ o dată nu 'și l-ar fi închipuit astfel. Toate gândurile astea o făceaŭ îngrozitor de nenorocită. Asta era o nouă lovitură asupra crierului sĕŭ deja sdruncinat. Nu mai găsia fericire, mângâere, de cât în strînsoarea brațelor lui în apăsarea pieptului lui. Uitirea durerei sale de mamă și a ideei fixe care o tortura așa de îngrozitor, nu'i veniaŭ de cât atunci când dânsul o sdrobia, o nimicia cu sărutările sale.

(Urmare în «Universul Literar» viitor.)

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CRONICA

Atentate

A eşit acum la modă
Să se facă atentate,
Maĭ ales în ţĕrĭ strĕine,
In ţĕrĭ marĭ cilivizate !...

Pentru că cilivizarea
Dacă'ĭ multă, pe pripite
Cam ciocneşte multă lume
Şi o scoate din sărite...

Din cilivizare multă
Se născu decĭ anarchizmul
Rudă bună şi de-aproape
Cu, s'o spun, socializmul...

Şi acum te ţine dîră
Zi pe zi la atentate,
Bombe ce azvîrl în aer
Cafenele şi palate...

Ţin-te anarchiştĭ cu carul
D'cĭ turbaţĭ, cu chip sinistru,
Atentând cu revolverul
Icĭ saŭ colo pe-un ministru ..

Saŭ c'a'n Franţa cea măreaţă
Un copil ieşit din minte
Atentând, dând cu cuţitul,
Omorând pe preşedinte...

Asta e civilizarea
In strĕinătate-*afară*,
Şi—a pĕtruns acum în goană
Şi la noĭ, aci, în ţară...

Uite eŭ ce scriŭ acuma
D'acăţĭ vrea şi de vĕ place,
Anarchist ajuns'am gata
Iacă sunt şi sunt şi pace...

Şi'mĭ prepar la explosive
Ca să fac la atentate
Să s'auză bubuială,
Trozniturĭ neîncetate...

Şi înarmat, de luptă gata,
Cu o bombă saŭ cu douĕ,
Azĭ saŭ mâinĭ, saŭ poimâne,
O s'azvârl în... norĭ *să plouă*...

Nicodem.

Defilarea publicului pe dinaintea cosciugului lui Carnot

—Prin fir telegrafic—

Paris, 18 Iunie.

Publicul a fost admis astă-zĭ să defileze dinaintea cosciugulŭĭ luĭ Carnot. Imbulzeala este atât de considerabilă în cât ultimul capĕt al şirului mulţimeĭ se prelungea pe o lungime de un kilometru aproape de la Champo Elysée până la Place de la Concorde.

Delegaţiunile din Paris şi din departamente carĭ se înscriŭ pentru a asista la înmormêntare, devin din ce în ce maĭ numeroase. Ele vor fi înşirate de la Champo Elisée până la vacul de triumf. Florile şi coroanele şi adresele vin cu grămadă la Elisée.

Ferestrele tuturor caselor şi otolurilor pe parcursul cortegiuluĭ sunt deja închiriate.

Intr'un singur hotel preţul chirieĭ luate, trece peste 25.000 francĭ.

CARTEA VIETEĬ

In politică ca şi în rĕsboiŭ, primul lucru de prevĕzut e neprevĕzutul.

***

Filosofia poate să se lipsească de fericire; fericirea poate cu greŭ să se lipsească de filosofie.

***

In viaţă maniele sfîrşesc prin a ţine maĭ mult loc de cât pasiunile.

Din Corpurile Leginitoare franceze

— Prin fir telegrafic —

Paris, 18 Iunie.

Camera.—D. de Mahy presidează. El citeşte o scrisoare despre demisiunea d-luĭ Casimir Périer ca preşedinte al Csmerii. Scrisoarea adaogă: «Mulţumesc «într'un mod cordial acelor carĭ mi-aŭ «dat dovezĭ atât de preţioase de sim«patie. Adunarea naţională mĭ-a impus «datorii grele. Pentru a le îndeplini «sper să mĕ pot baza pe încrederea «republicanilor. Nu voiŭ trăda o nicĭ «odată.»

Camera decide să asiste în corpore la înmormêntarea luĭ Carnot.

Ea a votat în unanimitate un credit de 110.000 francĭ pentru înmormêntare.

D. de Mahy anunţă că a primit numeroase adrese cu ocaziunea morţiĭ luĭ Carnot. D-sa citeşte adresa camerii şi senatuluĭ italian, acea a Spanieĭ, Statelor-Unite, Belgieĭ, a consiliuluĭ naţional elveţian, a senatuluĭ din Hamburg, etc. Citirea acestor adrese este primită cu călduroase aplauze. Se va transmite expresiunea recunoştinţeĭ camerii parlamentelor şi guvernelor strĕine. Marţea viitoare şedinţă.

Senatul.—D. Challemel Lacour presidează. D-sa zice că numeroase adrese aŭ venit de la Corpurile constituţionale ale statelor strĕine. Citeşte adresele primite de la preşedintele consiliilor Statelor Elveţieĭ, de la ambasadorul Spanieĭ, de la preşedintele Senatuluĭ Italieĭ. (Viĭ aplauze).

D. Challemel Lacour adaogă: «Adre«sele şi sentimentele care le inspiră ne «ating adânc. Acest sentiment ne-ar li«nişti dacă ar maĭ fi nevoie, — asupra «viitoruluĭ civilizaţiuniĭ. Avem încre«dere că aceste manifestaţiunĭ simpa«tice vor contribui a strînge legăturile «de pace pe care tótă lumea—şi Franţa «maĭ mult ca orĭ-cine,—le doreşte şi le «măreşte; sperăm că sunt menite a «micşora şi chiar a înlătura neînţelege«rile carĭ s'aŭ putut ivi cu naţiunĭ pe «carĭ Franţa le priveşte ca prietene». (viĭ aprobărĭ). Senatul a adoptat în unanimitate creditul pentru înmormêntarea luĭ Carnot.

Poliţia pe urma conspiraţieĭ asasinării luĭ Carnot

— Prin fir telegrafic —

Marsilia, 18 Iunie.

Existenţa uneĭ conspiraţiĭ, cu scopul de a asasina pe Carnot este actualminte cunoscută. Poliţia este pe urma conspiratorilor. Aceştia aŭ ţinut la Cette o întrunire în care Caserio a fost desemnat pentru a executa hotarîrea criminală.

Maĭ multe arestărĭ sunt iminente.

HAZ

Judecătorul.—Spune d-le martor cum a zis acusatul către d-ta?

Martorul—A zis că el a furat calul.

Judecătorul.—El n'o fi întrebuinţat doar în vorbire a treia persoană?

Martorul.—A treia persoană nicĭ n'a fost p'acolo.

Judecătorul.—Nu mĕ'nţelegĭ. Spune vorbele acusatuluĭ în tocmaĭ. N'a zis: «eŭ am furat calul?»

Martorul.—Dómne fereşte d-le judecător! de d-ta nicĭ n'a fost vorba p'acolo

Un ziar rusesc despre alegerea d-luĭ Casimir Périer

— Prin fir telegrafic —

St.-Petersburg, 18 Iunie.

«Le Journal de St.-Petersburg», vorbind despre alegerea d luĭ Casimir Périer, zice că va fi primită în mod favorabil şi în strĕinătate, unde lumea e convinsă că noul preşedinte, după cum a afirmat'o el însuşĭ, va căuta să 'şĭ îndeplinească în totul datoria. El are în acelaş timp conştiinţă de rĕspunderea sa morală. Ziarul prevede luptele ce va avea să susţie în contra câtor-va grupurĭ din partidul republican. Sfîrşeşte zicând că d. Casimir Périer ştie să fie în acelaş timp ferm şi cumpătat.

«Suntem siguri, adaogă ziarul că noul preşedinte va întâmpina toate greutăţile şi că, prin autoritatea sa, va dirige desvoltarea ulterioară a Franţeĭ pe căile de progrese paşnice.

STIRĬ PRIN POSTĂ

Franţa. — D-na Alboni, celebra cântăreaţă care a murit la Paris, a instituit pe soţul eĭ legatar universal. Ea a lăsat oraşuluĭ Paris un venit de zece miĭ de francĭ pe an, ca să se împartă la eleviĭ scoalelor municipale şi Asistenţeĭ publice 100,000 fr., pentru a fonda şi a întreţine într'un ospiciŭ douĕ paturĭ care vor fi afectate la italienĭ.

— Lunĭ a murit la Nizza ultimul membru al familieĭ Gambetta, Michel Gambetta, unchiŭ şi naş al mareluĭ tribun. El era în vîrstă de 90 de anĭ.

***

Italia. — Toate grupurile înaintate din parlamentul italian sunt în consfătuire pentru a organiza un mare partid de acţiune, pentru rĕsturnarea regimuluĭ actual militaro-burghez.

In acest scop, republicaniĭ şi socialiştiĭ ar adopta o politică maĭ moderată.

— La Neapoli, într'un restaurant de pe strada Victor Emanuel, stăteaŭ la aceeaşĭ masă douĭ indivizĭ, necunoscuţĭ unul altuia.

Cel din urmă venit, ceru o friptură, care i se aduse îndată; tovarăşul de masă, care comandase el friptura maĭ d'inainte, trase douĕ palme vecinuluĭ sĕŭ de masă. De aci provocare la duel; din fericire, s'aŭ schimbat douĕ gloanţe carĭ n'aŭ făcut de cât zgomot.

***

Germania.— O întrunire socialistă ţinută la Francfort pe Main a fost împrăştiată de poliţie. Doĭ oratorĭ carĭ atacaseră violent guvernul şi pe împĕratul aŭ fost arestaţĭ. Eĭ sunt daţĭ în judecată.

— «Berliner Tagblatt» primeşte din Amsterdam ştirea, că în noua biserică construită acolo, anarchistul Vanderzwan a omorît pe preotul Geselschapp, cu un cuţit, pe când preotul ţinea o predică. Asasinul, care începuse să strige: «Trăiască anarchia!» a fost arestat.

***

Austro-Ungaria.—O bombă cu dinamită a exploadat la Olmütz înaintea cazărmeĭ de infanterie. Doĭ soldaţĭ aŭ fost omoriţĭ şi cincĭ răniţĭ. Autorul atentatuluĭ e necunoscut. S'aŭ făcut numeroase arestărĭ. Pagubele materiale sunt însemnate.

— Catoliciĭ vor ţine în curând un mare meeting de protestare în contra căsătorieĭ civile. Pe de altă parte se vorbeşte că nu va trece mult şi ministrul de justiţie Szilagyi se va retrage din cabinet. El va fi înlocuit cu un bărbat politic maĭ moderat.

***

Anglia.—Ziarele engleze îşĭ arată regretele pentru uciderea luĭ Carnot. «Standard», un ziar, de alt-fel foarte cumpĕtat la vorbă, zice: «Dacă simpatia lumiĭ întregĭ ar putea consola pe poporul francez, acum ar fi în adevĕr mângâiat. Nu s'a maĭ vĕzut de un secol, o asemenea expresie de obşteascĕ simpatie. Toată lumea recunoaşte datoria pe care o are rasa umană faţă cu geniul, inteligenţa şi curagiul francezilor. Carnot a fost victima datorieĭ sale».

— In Scoţia, s'a format o societate de velocipede de excursiunĭ pe munţĭ. Se vor face şosele anume şi velocipede cu dinţĭ la roţĭ pentru aceste escursiunĭ.

***

Rusia.— In portul Odessa s'a cufundat vaporul rus «Vladimir» încărcat cu coloniale. 3 matrozĭ s'aŭ înecat. Pagubele se urcă la 500,000 francĭ.

— La Riga aŭ fost arestaţĭ 3 preoţĭ protestanţĭ germanĭ, acuzaţĭ, că aŭ făcut agitaţiĭ în contra religieĭ ortodoxe. Alte arestărĭ de felul acesta s'aŭ făcut în câte-va comune din Curlanda.

***

Turcia.—La Salonic aŭ fost arestaţĭ 2 spionĭ englezĭ urmăriţĭ de agenţiĭ din Constantinopol. Eĭ veniseră din Creta în capitala Turcieĭ de unde aŭ plecat la Salonic. De aci voiaŭ să plece cu vaporul iar spre Creta. Se crede că eĭ veniseră să se înţeleagă cu alţĭ agitatorĭ despre chipul cum ar putea duce muniţiunĭ pe sub ascuns în Creta.

ŞTIRĬ

Duminică.

Pentru distribuţia premiilor la şcoalele normale, d. ministru al instrucţiuneĭ publice a delegat pe d. inspec- Meisner la Iaşĭ; pe d. Crivĕţ, directorul învĕţămêntuluĭ secundar, la Bârlad; d. inspector şcolar Vlădescu la Galaţĭ; d-na Zoe Arion la şcoala normală de institutoare din Bucureştĭ; d. Nenitescu la şcoala normală de învĕţătorĭ Carol I şi d. Negoescu, directorul învăţĕmîntuluĭ primar, la Asilul Elena Doamna.

Şcoala geandarmilor ruralĭ va începe să funcţioneze pe ziua de 1 Iulie, când se vor face şi numirile în acest corp.

D. general Rasti lucrează cu activitate la numirea personaluluĭ.

M. S. Regina Romănieĭ se află de câte-va zile la Wiesbaden, unde va rĕmâne 6 sĕptĕmânĭ.

Starea sănătăţeĭ d-luĭ căpitan Blaremberg, care a încercat să se sinucidă, este cât se poate de satisfăcătoare.

D. Blaramberg va putea în curênd să iasă din casă.

D-na Marguerite d'Estrées, al căreĭ talent literar e bine cunoscut, va publica în curênd o operă, în care va trata «Despre Femee», de la femee spartană pînă la acea din zilele noastre, moravurĭ, caractere şi scopul femeeĭ în societate.

Partea cea maĭ interesantă a acesteĭ opere va fi despre femeea română.

O listă de abonament la această operă se află la adm. ziaruluĭ nostru.

Sir Percy Sanderson, consul general al mareĭ Britaniĭ la New-York şi actualmente delegatul englez în comisiunea Dunăreană, va părăsi în curênd postul sĕŭ şi în locul d-sale va veni d. colonel Trotter.

D. Paul Capeleanu a fost numit avocat pe lângă serviciul contencios al direcţiuneĭ c. f. r., loc creat prin noul budget.

Aŭ fost numiţĭ judecătorĭ de pace d-niĭ D. Tim. Titorian, la Stăneştĭ (Tecucĭ); Al. Zamfiroiu, la Drăgăneştĭ (Covurluĭ); D. Dumitrescu, la Alexandria; P. Anastasiu, la Zimnicea; G. C. Achimian, la Şipot (Dolj) şi D. C. Sachelalarie la ocolul IV din Bucureştĭ în locul d-luĭ V. Theodorescu, numit substitut la Dâmboviţa.

Consiliul general al judeţuluĭ Teleorman a fost convocat pentru 1 Iulie 1894 pentru a face unele virimente în budget şi pentru a'şĭ întocmi regulamentul interior.

După o decisiune a consiliuluĭ de miniştriĭ, şcoala primară de băeţĭ No. 4 din Focşanĭ va purta numele de «Regina Elisabeta».

D. I. I. Aurel, actual supleant în Teleorman, a fost numit substitut pe lângă tribunalul de Vêlcea.

D. I. Calinescu, actual judecător de ocol în Alexandria, este numit supleant pe lângă tribunalul din Teleorman.

E probabil că d. Arghiropol, actual prefect la Dorohoiŭ, să fie transferat în aceeaşĭ calitate la Olt, în locul d luĭ Savoiu.

In acest caz, d. G. Canănăŭ va fi numit prefect la Dorohoiŭ.

NOTA SATIRICĂ

— Vrea să zică n'a voit să'ţĭ cumpere tabloul?

— Nu, de şi i-am spus că tabloul meŭ va avea o mare valoare când eŭ voiŭ fi mort deja...

— Şi ce ţi-a rĕspuns?

— Mi-a zis: «Ei bine, morĭ imediat şi atunci ţi-l cumpĕr la moment!»

DEPEŞI

Criza ministerială franceză

Paris, 18 Iunie.

D. Burdeau a declarat astă-zĭ dimineaţă d-luĭ Casimir Périer că nu crede că sănĕtatea sa îi va permite să ia puterea.

D. Casimir Périer, s'a întreţinut în timpul dimineţeĭ cu d. Chalemel Lacour despre situaţiune. El a cerut apoĭ d-luĭ Dupuy să primească misiunea de a reconstitui cabinetul.

D. Dupuy se va duce mâine la d. Casimir Périer.

D. Hanotaux a vizitat azi pe d. Ressmann. Din întrevedere s'a constatat că graţie măsurilor luate, nu s'a comis nici o violenţă în contra persoanelor şi că până acum nu este de regretat de cât nişte pagube materiale fără importanţă. D. Hanotaux şi Ressmann îşi comunică în mod reciproc informaţiunile ce primesc.

mpăratul Vilhelm va fi representat la înmormêntarea luĭ Carnot prin contele Münster.

Berlin, 18 Iunie.

Impăratul a însărcinat pe contele de Münster, ambasador la Paris, de a'l representa la înmormêntarea luĭ Carnot, şi de a depune în numele său o coroană pe cosciug.

Lucrătoriĭ francezĭ cer depărtarea lucrătorilor italienĭ.

Paris, 18 Iunie.

O telegramă trimeasă din Marsilia ziaruluĭ «Soleil» zice că lucrătoriĭ francezĭ întrebuinţaţĭ la şantierul de curăţire, aŭ lăsat lucrul cerênd depărtarea lucrătorilor italienĭ.

Pensiune pentru d-na Carnot

Paris, 18 Iunie.

După «Gaulois» azĭ era să se propue la Cameră o pensiune naţională pentru d-na Carnot.

Se asigură că, după rugăciunea consiliuluĭ municipal, d. Casimir Périer se va duce la Lyon.

Dărîmarea uneĭ schele

Breslau, 17 Iunie.

In timpul uneĭ furtunĭ violente, s'aŭ prăbuşit în acest oraş schelele uneĭ case marĭ în construcţiune, pe strada Tauentzien. O mulţime de lucrătorĭ aŭ fost îngropaţĭ sub dărîmăturĭ. 3 inşĭ aŭ fost omorîţĭ şi 9 maĭ mult saŭ maĭ puţin grav răniţĭ.

Greva din Scoţia

Londra, 17 Iunie.

Greva minerilor din Scoţia ia dimensiunĭ din ce în ce maĭ marĭ. Greviştiĭ sunt în numĕr de 110,000. Dintre aceştia 20,000 fac parte din asociaţiunea minerilor. Eĭ primesc din fondurile societăţeĭ câte 1 fr.

Graţierĭ

Roma, 17 Iunie.

In urma potoliriĭ turburărilor din Sicilia şi a încetăreĭ greviĭ, aŭ fost graţiaţĭ 17 arestaţĭ politicĭ şi 29 de greviştĭ, carĭ aŭ insultat autorităţile. Vor fi daţĭ în judecată numaĭ câţĭ-va agitatorĭ primejdioşĭ.

JOCURI

ŞARADA

de d-şoara Ecaterina Constantinescu (Loco)

Rupt în douĕ, partea primă
E un nume de bărbat,
Şi aci la noĭ în ţară
De mulţĭ oamenĭ e purtat.
Partea ultimă se află
Pe la ţară, pe la boĭ,
Totul este oraş mare
Să'l ghiciţĭ acum vĕ vroĭ.

Orĭ-ce persoană ce ne va trimite deslegarea exactă a acesteĭ şarade, cel mult până la 23 Iunie curent, va participa la tragerea la sorţ a unuĭ frumos roman.

Constatând că multe persoane ne trimit deslegărĭ la ghicitorile noastre fără să citească măcar ziarul, ci numaĭ din simplu auzite, am hotărît d'aci înainte a nu maĭ publica numele de câtre acelor deslegătorĭ carĭ ne vor trimite, dimpreună cu deslegarea, şi cuponul tăiat în josul coloaneĭ a 4-a.

Deslegarea şaradeĭ din «Universul Literar» No. 23 este:

NAPOLEON

Aŭ deslegat:

Bucureştĭ: d-şoarele Anetta Leontescu, Măria Castrişeanu, Debora Zuker, Maria D. M. Hristodor, Hareclia Gabrielescu, Sofia Teitel, Selina David, Jeana Păunescu, Maria Nicolau, Eliza Enăcescu, Aneta B. Dragomirescu, Peppi Kimel, Elena P. Ghica, Natalia Mihăescu, Eufrosina Popescu, Ernestina Pechi; d-niĭ Bibi Eromnimon, Iliescu Emilian, M. Segalla, Ionel D. Petrovicĭ, Denseter Rotter, Neculaĭ I. Mandea, Alexandru G. Poppescu, Rudolf Knapp, C. I. Mandea, Moritz Teitel, Georgeş I. Antonescu, Theodorescu Constantin, Nae Georgescu, Marcel Stoenescu, N. Săndulescu, Alexandru I. Popescu, Ioachim I. Ganea, Tănase I. Predescu, Ioan Al. Hanzu, Ilie I. Sinaer, Ioan C. Angelescu, Nicu B. Dragomirescu, Solomon M. Pinsler, Herman Lazarovicĭ, Anton P. Constantinescu, Nicolae Pancu, Costica A. Negulescu, Robert Manoach, Nicu Stefănescu, Grigore Nicolau, G. Theodorescu, Samuil Aberfeld, Grünberg Bernhard, Nicolae C. Rădulescu, Mitică Alexandrescu, Stefan D. Kristescu, Costică Mirescu, Negulescu, Rădulescu M. Constantin, Const. I. Garvescu.

Bacău: d-nu Constantin Alexandrescu.

Buzău: d-na Frosa G. Petrescu; d-nu Nicolae E. Deciulescu.

Bârlad: d-nu Pavel Roseanu.

Brăila: d-şoarele Titina Catzica, Mathilda G. Eftimopol; d-niĭ I. I. Manoliu, Nicolae S. Tătulescu, Iancu D. Untaru, Tomiţa I. Theodoriano.

Balşiu (com.): d-nu Dimitrie Celarian.

Buftea: d-na Maria Theodorescu.

Botoşanĭ; d-ra Virginia Stefanovicĭ; d-na Eugenia Lăpuşneanu.

Corbiĭ-marĭ (com.): d-na Maria Mandricelu.

Craiova: d-şoarele Filofteia Gherghina, Paulina Vrăbiescu; d-niĭ Demetru D. Stoenescu.

Călăraşĭ: d-nu Simion G. Caracaş.

Caracal: d-nu Constantin I. Mergescu.

Cepleniţa (com.) d-niĭ Ion Ionescu, P. Florescu.

Constanţa: d-nu A. Tomasian.

Fălticenĭ: d-ra Tincuţa Eberwein.

Focşanĭ: d-nele Tiţa C. Atanasiu, Eleonora Săvescu.

Galaţĭ: d-rele Eugenia I. Stefănescu, Clara Quartler, Emilia Manole; d-na Maria Gorzini; d-niĭ Lambru I. Mihăilescu, Tache Şendrea, Themistocle P. Gheorghiu, Ghiţă Dudescu, Constantin N. Vieriu, I. Calucoffa.

Giurgenĭ (com.): d-nu Aurelian Popescu.

Giurgiu: d-nu Russo Stănescu.

Gara Nucet: d-nu A. Damian.

Gara Vidra: d-nu Eduard Naghi.

Huşĭ: d-ra Maria N. Cornea.

Hârşova: d-niĭ Dimitrie P. Custovicĭ, Leonida Anastasiu, Jean P. Custovicĭ.

Humuleştĭ: d-nu Ion M. Sendescu.

Iaşĭ: d-rele Margareta Renescu, Filoteia Simionescu, Julietta Florantin, Charlotta Paltour; d-niĭ Ioan Ivanovicĭ, Carol Fichtner.

Mizil: d-niĭ Dumitru Manolescu, Matache Georgescu.

Odobeştĭ: d-nu Iorgu Gh. Pavelescu.

Piteştĭ: d-rele Eliza Aslan, Elena N. Mineu; d-niĭ Ion C. Dimitrescu, M. Iotta.

Podu Turcului (Tecucĭ): d-nu A. Vieriu.

Ploeştĭ: d-şoarele Ecaterina Lăzărescu, Aneta D. Bejan.

Piua Petri (com.): d-nu Costică N. Vasilescu.

Paşcanĭ: d-nu Ion Trefilov.

Oituz (vamă): d-nu Ioan Creţescu.

Roşiorĭ de Vede: d-nu Grigore Velescu.

R.-Sărat: d-nu N. Sava Ghiţă Chiriţescu; d-na Maria Th. I. Popescu.

Roman: d-şoara Elena Samoil; d-na Sofia Abeles; d-nu Isac Stein.

Salinele marĭ (Vâlcea): d-nu Grigore Vaideanu.

Trifeştĭ (jud. Roman): d-şoara Cecilia Theodosiu.

T.-Jiu: d-niĭ V. St. Drăgulănescu, Gh. Gh. Magheresca.

T.-Severin: d-nu Sever B. Miculescu.

T.-Măgurele: d-niĭ Nicolae N. Preşbeanu, Moritz A. Grünberg, Ilie N. Malaţianu.

Târgovişte: d-ra Maria N. Vasilovschi.

Premiul a fost câştigat prin tragere la sorţ de d-nu Iorgu Gh. Pavelescu din Odobeştĭ.

CASERIO SANTE, asasinul luĭ Sadi Carnot

Omorîtorul luĭ Carnot se numeşte exact Caserio Sante Ieronimo, fiŭ al defunctuluĭ Giovanni Antonio şi al Broglieĭ Martina. El s'a născut la 8 Septembre 1873 la Motta (Italia).

Toată familia luĭ Caserio este compusă din oamenĭ foarte cum se cade. Tatăl asasinuluĭ a murit la 1887 şi mama sa, trăia cu fiul eĭ maĭ mare, Carol Enric, născut la Iulie 1861, care exercită profesiunea de luntraş, e însurat şi are 3 copiĭ.

Al doilea fiŭ al acesteĭ familiĭ se numeşte Luigi şi este cârciumar la Milan; apoĭ vin încă doĭ fraţĭ carĭ amêndoĭ sunt foarte cum se cade şi carĭ trăesc la Motta, iar al cincilea frate este în Turin în serviciul uneĭ foarte respectabile familiĭ.

După aceştia vine Sante, tristul eroŭ al crimeĭ din Lyon şi o soră care trăeşte la Motta şi nu este măritată încă.

— Toţĭ aceştia, afară de Sante—adaogă primarul din Motta—sunt nişte oamenĭ de ispravă, iubiţĭ şi stimaţĭ de toată lumea.

Reparaţiune de ceasoarnice

—cu 50 la sută maĭ ieftin de cât orĭ unde—

Depozitul de ceasoarnice de la administraţia ziaruluĭ UNIVERSUL, luând un avênt foarte mare şi în urma dorinţeĭ exprimate de maĭ mulţĭ cititorĭ, am adus din Geneva (Elveţia) douĭ lucrătorĭ specialĭ pentru repararea ceasoarnicelor.

Pentru a satisface publicul şi maĭ ales pe cititoriĭ noştri, orĭ ce reparaţie de ceasoarnice se va face cu 50 la sută maĭ ieftin de câtĭ orĭ unde

A se adresa la administraţia ziaruluĭ UNIVERSUL strada Brezoianu No. 11, Bucureştĭ.

Celebrul doctor-igienist Montegazza, zice că cea maĭ bună apă pentru masă este **Apa Nocera Umbra**, sorginte îngerească care chimicamente pură (fără microbĭ). — Se vinde numaĭ cu 60 banĭ sticla de 1 litru la administraţia ziaruluĭ UNIVERSUL, str. Brezoianu No. 11, Bucureştĭ.

MARE STABILIMENT
DE
FOTO-ZINCOGRAFIE
al ziaruluĭ UNIVERSUL

In acest Stabiliment sosindu-ne 4 lucrătorĭ din străinătate, se poate executa orĭ-ce **Ilustraţie** cu o perfecţie ca şi în cele maĭ marĭ stabilimente din Europa, cu un **preţ maĭ eftin** ca orĭ unde.

Se pot executa clişeurĭ de **portrete, peisage, planurĭ** şi în sfârşit orĭ-ce ilustraţiĭ atât direct din fotografie cât şi după un desemn oare-care.

UNIVERSUL LITERAR

— No. 25 —

Acest cupon se va tăia şi se va trimite împreună cu deslegarea, în caz contrar nu se va publica numele deslegătoruluĭ.

159

SECRETUL UNUĬ MORMÊNT

Roman de Emile Richebourg

PARTEA A TREIA

Fiul

V

— Paul întârzie, murmură dênsul, cuĭ o fi avênd de făcut vizite?

Şezu pe un scaun şi rămase pe gândurĭ.

— Paul nu maĭ e acelaşĭ de maĭ înainte, îşĭ zise dênsul, Paul are ceva; e tot iubitor însă nu 'mĭ maĭ spune mie tot ce are în inimă, ca înainte; îşĭ ţine gândurile numaĭ pentru dênsul.

«O! femeea aceea, cum s'a pus ea tocmaĭ acum în calea noastră!... S'or fi întâlnit oare amândoĭ? Poate că da.

La ideea asta, Lebrun se înfurie şi un fulger sălbatec îĭ trecu prin ochĭ.

Cu câte-va lunĭ înainte, când îşĭ dăduse temerile pe faţă către d-na Villarceau, nu prevedea că ele se vor realiza atât de curând.

De ce se maĭ întorsese oare la Paris, ea, soţia vinovată pe ca o isgonise din inima şi din faţa sa şi pentru care n'a vea de cât dispreţ?

Lebrun simţia că deja Leonia se afla între dênsul şi fiul său. Insă ce voia dênsa, ce voia să facă? Să'ĭ ia pe Paul? O! nu! nu! fiul său îl iubia, era ceva cu neputinţă. Şi cu toate astea temerile nu'l lăsaŭ în pace.

Cunoştea caracterul viclean al Leonieĭ, stăruinţa cu care 'şĭ urmărea executarea planurilor şi presimţia o luptă din care, biruitor saŭ biruit, tot zdrobit avea să iasă.

Toate 'l vesteaŭ par'că despre aşa ceva. Şi se mira că Paul nu provocase încă o explicaţie.

Era absorbit de cât-va timp în gândurile astea când Paul intrase în casă.

— Ah! iată-te în sfîrşit, zise Lebrun ridicându-se.

— Cam cu întârziere poate.

— Nu, adineaorea a bătut ora şapte.

Lebrun învălui pe fiul său cu o privire cercetătoare şi zîmbi.

Fisionomia tânărului nu maĭ exprima grijă, îndoială; bătrânul îşĭ alungă temerile; se înşelase de sigur.

— Paul, zise dênsul aproape cu veselie, masa e pusă, să mergem la masă.

Inainte de a avea cu tatăl său o explicaţie care era de neînlăturat, Paul avea trebuinţă să se gândească şi lăsă pe a doua zi acea convorbire gravă şi serioasă.

Cina fu maĭ însufleţită ca dejunul şi tatăl şi fiul nu se simţiaŭ aşa genaţĭ. Lebrun vorbi despre sculptura ce făcuse în acea zi şi de care era încântat şi despre alte sculpturĭ ce avea de făcut; Paul vorbi despre tablourile pe care avea să le ducă la expoziţie; dete tatăluĭ său informaţiĭ despre d-na Villarceau şi despre d-na Delteil păzindu-se însă de a spune că nu stătuse cu ele de cât câte-va minute.

— Paul, ce-o să facĭ mâne? întrebă sculptorul vězênd pe tânăr pregătindu-se a se duce în camera sa.

— Mâne, tată, o să mĕ scol de dimineaţă şi o să mĕ duc la atelier.

— O să dejunezĭ aci?

— Da, tată.

— Bine.

Paul plecă, lucră până la 11 ore şi se 'ntoarse acasă cu puţin înainte de amiază.

Dejunară în linişte; însă Lebrun nu înceta de a observa pe fiul său pe furiş.

Când servitoarea eşi definitiv după ce adusese cafeaua, Paul zise tatăluĭ său cu un glas ce'ĭ arăta emoţiunea:

— Tată, am a'ţĭ spune ceva; vreĭ să stăm acum de vorbă?

Fruntea sculptoruluĭ se posomorî îndată.

— De ce facĭ introducerea asta? răspunse dênsul întrebând cu grijă fisionomia tânăruluĭ; nu ştiĭ că tatăl tău îţĭ e şi cel maĭ bun prieten? Nu te am obicinuit a'mĭ vorbi cu îndrăzneală, cu încredere?

— Ceea ce am a'ţĭ spune, tată, e foarte serios.

— Da, văd după emoţiunea, după încurcătura ta şi ghicesc poate despre ce e vorba; haĭ, începe, te ascult.

(A se citi urmarea în «Universul» politic de mâide dimineaţă).

Prima fabrică sistematică de „APA GAZOASA“

A LUI

B. VELLES, Licenţiat în farmacie, Arendatorele farmaciei ALESSANDRIU

Instalaţia cea mai modernă. Dublă filtraţiune a apei şi sterilisaţiunea filtrelor prin ferbere. Apa cristalină. Intrece în calitate tóte produsele existente

Comandele prin carte poştală cu adresa: B. VELLES, Farmacia ALESSANDRIU, se efectuează imediat

1867.—(30)

CASA DE SCHIMB

Nachmias & Finkels

No. 8 în noul palat Dacia-România, strada Lipscani, în faţa palatului băncei Naţionale

Cumpĕră şi vinde tot felul de efecte publice, bonurĭ, acţiunĭ, scontează cupóne şi face orĭ-ce schimb de monezĭ.

Cură de Primăvară

Cele d'ntâiŭ sĕptămânĭ de primă-vară suntde obiceĭ timpul în care aveam trebuinţă de un corectiv al funcţiunilor corporale adese-orĭ alterate prin viaţa de iarnă. Pentru acest scop.

MATTONI'S
GIESSHÜBLER
cea mai curată
APA MINERALA

aprobată de Academia superioară de medicină din Paris, este recomandată în special din partea medicilor.

Pentru cură de casă şi anume şi *Cură anterioară* a băilor: *Karlsbad*, *Marienbad*, *Franzensbad* şi alte locurĭ de cură.

Heinrich Mattonni, Karlsbad şi Viena.

KRONDORF KRONDORF

SURSA
ARCHIDUCESEI PRINCIPESEI
Stephania
Apa Naturală

Cea maĭ bună acidulată superioară tutulor apelor minerale existente până acum fórte bogat în

ACID CARBONIC

şi în **base carbonice** un excelent digestiv bun diuretic şi un eminent profilactic la bole epidemice.

Cu **vin** întrebuinţat dă o bĕutură plăcută.

Cu **sirop, o limonadă rĕcoritoare**, din cauza bogăţimeĭ **acidului carbonic**.

Depozitul general la Farmacistul VICTOR THÜRINGER

BUCUREŞTI.—Calea Victorieĭ 154.—BUCURESTI

Depozit în toate Drogueriile marĭ din ţară şi în toate farmaciile principale.

Asemenea se găsesc în magazinele bune de coloniale, în hotelurĭ şi în toate restaurantele de primul rang. 1800.—(8)

Mare deposit de ceasoarnice

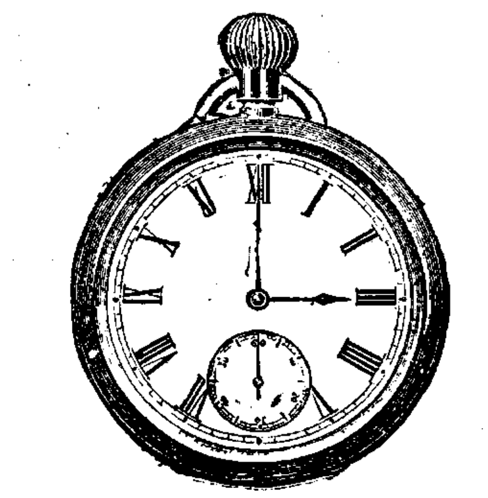

NE MAI POMENIT DE EFTIN

	L. B.
Ceasornic de buzunar, de nichel (remontoir)	5.60
Frumoase ceasoarnice de masă, cu deşteptător	4.90
Ceasornice de masă cu deşteptător, de lemn sculptat, înălţime 35 centimetri. Aceste ceasornice sunt o adevĕrată podoabă pentru un salon. Nicĭ cu 40 leĭ nu se pot cumpĕra în România asemenea ceasornice. Noĭ le vindem numaĭ cu	15.50
Ceasornice de masă cu deşteptător, formă patrată de aluminium şi metal galben aşa zise «Mercur», de o frumuseţe şi eleganţă rară. Le vindem cu preţul fabriceĭ	14.—
Ceasornice de masă cu deşteptător, de metal, aşa zise «Student». Foarte frumoase şi solide	10.50
Ceasornice remontoir de nichel	9.—
Ceasornice remontoir cu 2 capace frumos gravate de metal soleil aurite cu aur cel maĭ fin, pentru bărbaţĭ, carĭ nu se poate deosebi de un ceasornic de aur veritabil	15.50
Acelaşĭ ceasornic cu un capac, pentru dame	17.—
Ceasornic de argint cu 2 capace frumos gravate şi aurite cu aur cel maĭ fin, pentru dame. Nicĭ o deosebire cu un ceasornic care se vinde cu 150 leĭ.— Bucata numaĭ	21.—
Ceasornic de metal oxidat cu un capac (remontoir-encre), pentru bărbaţĭ	14.50
Acelaşĭ ceasornic pentru damă	16.50
Ceasornic remontoir de metal oxidat zugrăvit cu florĭ (noutate), pentru bărbaţĭ	16.50
Ceasornic remontoir de argint cu 2 capace frumos gravate, pentru bărbaţĭ	19.50
Acelaşĭ ceasornic cu un capac pentru dame leĭ 19 şi cu două capace	20.—
Ceasornic de precisiune remontoir (obser. Watch), superior ancrei, de nichel oxidat şi de metal alb extra, pentru bărbaţĭ	22.50
Frumoase ceasoarnice de metal oxidat (Calendar-encre) indicând orele, minutele, secundele, zilele, lunile, cât avem ale luneĭ şi fasele lunare, bucata numaĭ	32 —
Ceasoarnice remontoir (ancre) de aur fin garantat (14 carate) cu 2 capace frumos gravate pentru bărbat. Mersul regulat garantat, o adevĕrată ocazie, bucata numaĭ	79.—
Ceasoarnice remontoir cu 3 capace de aur fin (14 carate garantat) foarte frumos gravate, forma cea maĭ nouă, pentru dame	65.—
Acelaşĭ ceasornic cu capace maĭ grele	79.—

Frumoase lanţurĭ de oţel pentru ceasoarnice, 70 banĭ.

Aceleaşĭ lanţurĭ aurite sau argintate 90 banĭ.

Alte lanţurĭ maĭ fine cu leĭ 1.20, 1.50 şi 2 leĭ bucata.

De vênzare la administraţia ziaruluĭ «Universul» str. Brezoianu No. 11, Bucureştĭ.

N. B.—Toate ceasoarnicele noastre înainte de a fi puse în vênzare, sunt reparate de unul din ceĭ maĭ bunĭ ceasornicarĭ adus de noĭ într'adins din Geneva (Elveţia); prin urmare putem garanta de mersul foarte regulat.

Somiere elastice

cele mai solide, pentru paturi, se fabrică în atelierul de ţesĕturĭ de sîrmă a luĭ

LUIGI CAPRARI

—*Calea Griviţei, 110*—

Somiera solidă şi elegantă, născocită de Luigi Caprari, a fost premiată cu premiul I la concursul din *Tîrgul Moşilor*

In fabrica aceasta, se confecţionează grătare, dêrmoane speciale pentru alegerea nisipului, petrişului, neghinei şi altele. 681

!16.500 CEASOARNICE! A. Wasmuth & Comp.

CU INELE CONTRA BĂTĂTURILOR

s'aŭ vêndut în timp de 9 lunĭ în România

Dovadă că aceste inele constituesc astă-zĭ **CEL MAI SIGUR REMEDIU în contra bătăturilor**, depărtându-le, fie ele cât de înrădăcinate, în timp de 3 până la 4 zile.

Costul Ceasornicului Lu. 1.25. — De vênzare la toate farmaciile şi drogueriile din ţară. Depoul general pentru toată România la **VICTR THÜRINGER**, farmacist, **Bucuresci**, **Calea Victorieĭ 154**, de unde se trimete contra Lu. 1.60 franco în orĭ-ce localitatea ţereĭ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Eliseum „LUTEHR“

IN TOATE ZILELE

CONCERT MUZICAL

Dirigeat personal de d. Capel-maistru

KRATOCHWIL

BERE EXCELENTA

MÂNCĂRI RECI

Tram-care la dispoziţia publiculuĭ

MEDIC şi CHIRURG

Z. OTTO

Am onoare a anunţa onor. public şi în special onor. mea clientelă că m'am mutat Calea Victorieĭ No. 111 (podul Mogoşoaeĭ), unde ***daŭ consultaţiĭ medicale pentru orĭ-ce fel de boale*** **de la 8—10 ore dimineaţa de la 2—4 ore după prânz şi de la 6—8 ore seara.—Tot odată îmĭ permit a atrage atenţia suferinzilor că, cunoscênd de aproape toate medicamentele rĕposatuluĭ Doctor Drasch precum şi metoda sa de tratament, pătimaşiĭ carĭ doresc a fi trataţĭ după metoda demnuluĭ D-r Drasch, vor fi trataţĭ ast-fel.**

Bólele secrete la bărbaţĭ şi femeĭ sunt tratate cu succes sigur după metoda mea.

Tuberculosa (oftică atac) la începutul eĭ, dacă nu va fi prea avansată, garantez complectă vindecare; o mulţime de acte de mulţumirĭ staŭ la dispoziţia bolnavilor.

26 (3)

Desinfectantul „NAVA“

— Aprobat de consiliile sanitare superioare al Românieĭ şi Italieĭ.

— Premiat în aniĭ 1892—93 cu medalie de aur şi diplome de onoare şi de excelenţă la expoziţiile nternaţionale de igienă, ştiinţifice şi industriale din oraşele Paris, Londra, Bruxelles, Anvers, Saint Cille Bruxelles, Geneva, Marsilia şi Tunis. (Diplomele originale sunt la dispoziţia publiculuĭ la administraţia ziarului UNIVERSUL).

— Analizat de d. doctor chimist Bernard şi recunoscut de d-sa ca compus din elementele cele maĭ eficace pentru a desinfecta.

Desinfectantul Nava este cel maĭ puternic şi cel maĭ economic desinfectant cunoscut până azĭ pentru a disinfecta apartamentele, privăţile, vagoanele, rufăriile, etc. etc.

Cu *Desinfectantul Nava* se poate desinfecta trupul pe calea băilor, gura şi dinţiĭ şi se pot omorî orĭ-ce insecte, ca omizĭ, păduchĭ, puricĭ, ploşniţĭ, etc.

Desinfectantul Nava este de 20 orĭ maĭ puternic şi maĭ economic de cât *acidul-fenic* şi orĭ-ce alt *desinfectant*.

Desinfectantul Nava disolvat în apă în proporţie de unu la mie face să dispară orĭ-ce miros de putregaiŭ, pe când acidul fenic disolvat în proporţie de unu la sută nu produce nicĭ un efect.

Fie-care familie care va fi aprovizionată cu *Desinfectantul Nava*, **va fi păzită de holeră.**

Preţul: O cutie de 1 kgr. Leĭ 3.50.— O cutie de 1/2 kgr. Leĭ 2.00.

Depozitul principal la administraţia ziaruluĭ UNIVERSUL strada Brezoianu No. 11, Bucureştĭ.—In Brăila la d. Constantin Popescu, corespondent al ziaruluĭ nostru.

Anunciŭ fórte important

PREŢURILE REDUSE, Eftin de tot.

—*Pentru sezonul vereĭ, Sĕrbătorĭ şi vizite*—

Dulceţurĭ toate fructele cu vanilie foarte eftine; şerbeturĭ toate gusturile	kilo	1.60
Sirop smeură, lămâe, vişine, coacăze	»	2 —
Licherurĭ Ananas, Şartroze, Benedectine, Chiuraso, Piperment	»	2.80
Alaş Cumel veritabil	«	2.40
Licher Napoleon	«	2.—
« Cacao a la vanilie	«	3.50
Rhumurĭ şi Licherurĭ de fructe şi vişinate.		
Romurĭ Englezeştĭ	kilo	1.50
« Jamaică	«	2.40
« Vanilie şi Ananas	«	3.20
» St. Georges	«	4.—
» St. Helenes	«	5.50

MARE DEPOSIT de SPIRT RAFINAT

Spirt dublu rafinat	Litru	1.80
Spirt de vin pe fructe	»	1.50
Alcohol absolut 96 la 100	»	2.—
Spirt de lustru şi maşină	»	1.80

Ţuică veritabilă bĕtrână Litru 1.20, 1 şi 90 b.

Prăjiturĭ proaspete în fie care zi 10 b. bucata.

Rachiurĭ cu bune gusturĭ pentru menagiu caseĭ de la 1 fr. litru în sus.

Bomboane, şampanie, licherurĭ streine, pentru nunţĭ şi botezurĭ, foarte eftine.

Toate mărfurile de cofetărie cu preţurĭ admirabil de eftine.

Pentru d-niĭ cafegiĭ şi comercianţĭ se face reducerĭ din acestea.

Cofetăria, T. D. Creţulescu.
— La înger —
1590.—(10) Str. Carol I No. 47.

MARE DEPOZIT de

PĂLĂRIĬ

pentru bărbaţĭ şi copiĭ, de la leĭ **1.70** *la leĭ* **6.50** *bucata.*

La administraţia ziaruluĭ «Universul», Strada Brezoianu No. 11, a sosit un transport de pălăriĭ, fason ultima modă, carĭ se vênd cu următoarele preţurĭ:

Pălăriĭ moĭ pentru vară	Leĭ	1.70
Pălăriĭ moĭ ultima modă	»	3.—
Pălăriĭ tarĭ ultima modă	»	4.80
Pălăriĭ tarĭ ultima modă	»	5.50
Pălăriĭ roşiĭ, verzĭ şi albastre, pentru copiĭ	»	2.50
Pălăriĭ marinar, pentru copiĭ	»	3.—

Pălăriile sunt de culoare neagră, maron, gri, beige şi tabac.

Nicĭ cu 40 la sută maĭ scump nu se pot găsi asemenea pălăriĭ în toată ţara.

Vindem eftin ca să aducem serviciŭ publicului nostru cititor.

MARE depozit de SARDELE

40 la sută maĭ ieftin de cât orĭ-unde

SARDELE Bocage	cutia	230	grame banĭ	70
» Migone	»	280	» »	80
» Excelsior	»	325	» »	90
» cu trufe	»	210	» Leĭ	1.15
extra-fine, fără óse	»	285	» »	1.30

De vênzare la Administraţia ziaruluĭ UNIVERSUL strada Brezoianu Nr. 11.

Impotenţa Bărbatuluĭ şi Sterilitatea femeeĭ

(Neputinţa de a face copiĭ), precum şi slăbiciunea de memorie, slăbiciunea d'a vedea şi d'a auzi, poluţiunĭ saŭ perderĭ nopturne, florĭ albe la femeĭ, boalele toate carĭ provin din prea mult abuz al plăcerilor, **se vindecă de sigur** întrebuinţându-se **GLOBULELE RECONSTITUANTE** ale dr. Taylor, aprobate de consiliile sanitare superioare din România şi Italia, preparate în marele stabiliment chimic al d-ruluĭ Bertelli, din Milan, considerate cu drept cuvênt de dr. Duplais de la Academia franceză ca cel maĭ reconstituant cunoscut până acum.

Un flacon cu instrucţie costă leĭ 8.50.

Depozitul pentru toată România e la Drogheria Centrală a d-luĭ Mihail Stoenescu, farmacist, Strada Academieĭ No. 2, Bucureştĭ. Maĭ se vinde la farmacia *«Ochiul luĭ Dumnezeŭ»*, Victor Thüringer, Calea Victorieĭ No. 154, Bucureştĭ şi la toate farmaciile din ţară.

Adevĕratele flacoane cu globule Taylor, vor fi înfăşurate sub cămaşă cu o instrucţie în romăneşte, stampilală cu pecetea administraţiuneĭ ziaruluĭ «Universul».

Ton (lacherda)

La administraţia ziaruluĭ «Universul», se află spre vênzare ton saŭ lacherdă, în cutie, preparat cu unt-de-lemn de Nizza.— Cutia de 260 grame leĭ 1.15.

DE CE BĂTĂTURĂ DISPARE

în câte-va zile, întrebuinţând Premiatul „CALLING LASZ“

Efect sigur garantat

Un flacon leĭ 1,60. Se află de vênzare la administratia ziaruluĭ UNIVERSUL şi la depozitele de ziare din Craiova, Galaţĭ, Brăila şi Iaşĭ.